

Gemeente
Amsterdam

Aard & omvang van incidenten onder Amsterdamse lhbtq+ personen

Onderzoek en Statistiek

In opdracht van: Openbare Orde en Veiligheid

Projectnummer: 240025

Auteurs: Iris Regeer, Farah Makrani, Sara Rubingh, Eva Karaçay
Met medewerking van Sara de Wilde en Lotje Cohen
Met dank aan Debbie Koekoek van Discriminatie.nl regio Amsterdam voor
het aanleveren van extra cijfers over meldingen

E-mailadres: s.rubingh@amsterdam.nl

Bezoekadres: President Kennedylaan 923

Post: Postbus 658
1000 AR Amsterdam

Telefoon: 020 251 0333

Website: onderzoek.amsterdam.nl

Amsterdam, november 2025

Foto voorzijde: Regenboogkleuren in de stad Pride Amsterdam, fotograaf Alphons
Nieuwenhuis (2020)

Inhoud

Samenvatting en conclusie	4
Inleiding	8
Methode	10
1 Veiligheidsbeleving	11
1.1 Lhbtqia+ personen in Amsterdam voelen zich vaker onveilig dan andere Amsterdammers en dan landelijk	11
1.2 Lhbtqia+ inwoners van stadsdeel Zuidoost voelen zich het vaakst onveilig in eigen buurt	12
2 Discriminatie	14
2.1 Lhbtqia+ inwoners voelen zich vaker gediscrimineerd	14
2.2 Lhbtqia+ personen vaakst gediscrimineerd op basis van seksuele oriëntatie	16
2.3 Meer dan de helft van gediscrimineerde lhbtqia+ personen heeft minder vertrouwen in mensen na discriminatie	19
2.4 Lhbtqia+ personen maken vaker melding van discriminatie	19
2.5 Lhbtqia+ personen vaker gepest	22
3 Slachtofferschap	24
3.1 Geen verschillen in slachtofferschap van vernieling	25
3.2 Lhbtqia+ personen vaker slachtoffer van bedreiging	26
3.3 Geen verschillen aandeel slachtoffers mishandeling	27
3.4 Seksueel geweld komt vaker voor onder lhbtqia+ personen	29
Literatuurlijst	32
Bijlage 1 Toelichting gehanteerde groepen	34
Bijlage 2 Figuren	36

Samenvatting en conclusie

Deze rapportage bevat de belangrijkste resultaten van analyses op Veiligheidsmonitordata waarmee aard & omvang van incidenten onder Amsterdamse lhbtqia+ personen in kaart zijn gebracht. De analyses wijzen uit dat Amsterdamse lhbtqia+ personen in 2024 vaker slachtoffer werden van discriminatie, pesten, bedreiging en seksueel geweld dan niet lhbtqia+ personen. Daarnaast zijn de emotionele gevolgen voor lhbtqia+ personen vaak groter dan voor niet lhbtqia+ personen. De positie van lhbtqia+ Amsterdammers is niet verbeterd ten opzichte van 2023.

Amsterdam zet als 'Regenboogstad' met haar beleid in op de emancipatie en acceptatie van lhbtqia+ personen en wil hiermee een veilige omgeving creëren waarin iedereen zichzelf kan zijn. Onder de lhbtqia+ gemeenschap vallen lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, transpersonen, bi-plus seksuele personen, asexuele personen, interseksuele personen en queer personen. Ondanks de inzet en het beleid blijft discriminatie en geweld tegen lhbtqia+ personen bestaan. Om het geweld tegen lhbtqia+ personen actief te bestrijden, heeft de gemeente een actieplan opgesteld. Een doel is betrokken partners beter te laten samenwerken bij de opvolging van lhbtqia+ incidenten, onder andere door middel van een vormgegeven handelingskader. Dit handelingskader werkt volgens een aantal lijnen waarvan de belangrijkste betreft: "het slachtoffer staat centraal".

Om in de toekomst te kunnen monitoren hoe de aard en omvang van incidenten tegen de lhbtqia+ gemeenschap zich ontwikkelen en hoe de opvolging van deze incidenten verloopt, wordt met dit rapport de huidige situatie in Amsterdam onderzocht. Sinds 2023 is in de Veiligheidsmonitor een uitgebreidere categorisering mogelijk van lhbtqia+ personen dan voorheen. Daarom is in dit rapport gekeken naar dit eerste jaar (2023) en het meest recente jaar 2024. De onderzoeksvraag die hierbij centraal staat is:

- Wat is de aard en omvang van incidenten tegen lhbtqia+ personen in Amsterdam in 2023 en 2024?

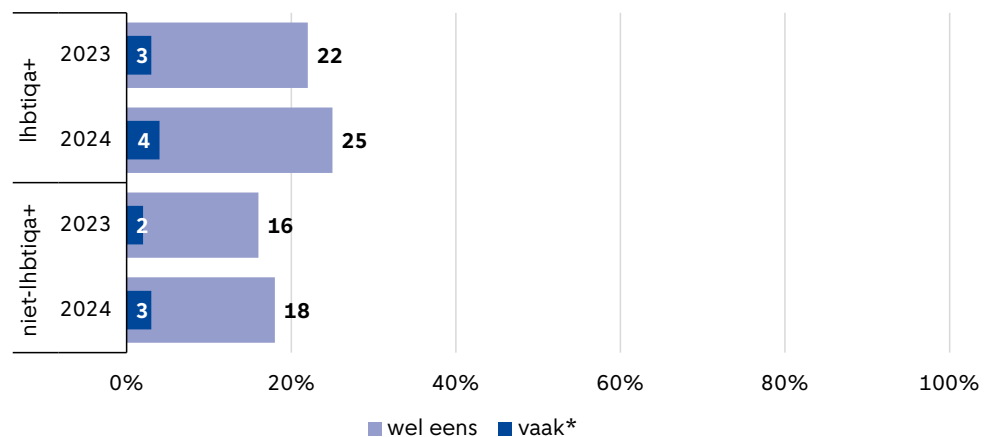
Analyses zijn uitgevoerd op de data uit de Veiligheidsmonitor. Deze cijfers zeggen iets over de ervaringen van lhbtqia+ personen, maar er is niet bekend of de meegemaakte (gewelds)incidenten gerelateerd zijn aan het feit dat deze Amsterdammers tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren. In bijlage 1 van dit rapport is een uitgebreide toelichting te vinden van de gehanteerde indeling van de lhbtqia+ gemeenschap en specifieke groepen daarbinnen. Op basis van deze indeling wordt in dit rapport gesproken over lhbtqia+ personen wanneer het gaat over cijfers uit de Veiligheidsmonitor. Wanneer cijfers uit andere rapportages worden weergegeven, worden de definities gehanteerd zoals deze in de desbetreffende rapportage zijn gebruikt.

Amsterdamse lhbtqia+ personen voelen zich vaker onveilig en ervaren meer discriminatie

Uit cijfers van de Veiligheidsmonitor blijkt dat in 2024 ongeveer een kwart van de lhbtqia+ personen in Amsterdam zich weleens onveilig voelt in de eigen buurt (27%). Dit is iets meer dan onder niet-lhbtqia+ personen (25%). Vier procent van de lhbtqia+ Amsterdammers voelt zich vaak onveilig in de eigen buurt. In vergelijking met andere stadsdelen voelen in Zuidoost de lhbtqia+ inwoners zich het vaakst onveilig in hun eigen buurt (9%).

Van personen in de lhbtq+ gemeenschap heeft een groter aandeel zich in 2024 wel eens gediscrimineerd gevoeld dan personen die niet tot de lhbtq+ gemeenschap behoren (25% tegenover 18%). Vier procent van de lhbtq+ Amsterdammers heeft zich *vaak* gediscrimineerd gevoeld. Wanneer wordt gekeken naar respondenten die zich het afgelopen jaar *vaak* gediscrimineerd hebben gevoeld, hebben vooral non-binair gender queer (NBGG) personen (10%), asexuele personen (8%) en transgender personen (8%) zich vaak gediscrimineerd gevoeld. Lhbtq+ personen zijn in 2024 bovendien vaker gepest (5%) dan niet-lhbtq+ personen (2%).

Figuur 1. Ervaren discriminatie in de afgelopen 12 maanden, 2023 en 2024, lhbtq+ en niet-lhbtq+ personen (percentages)

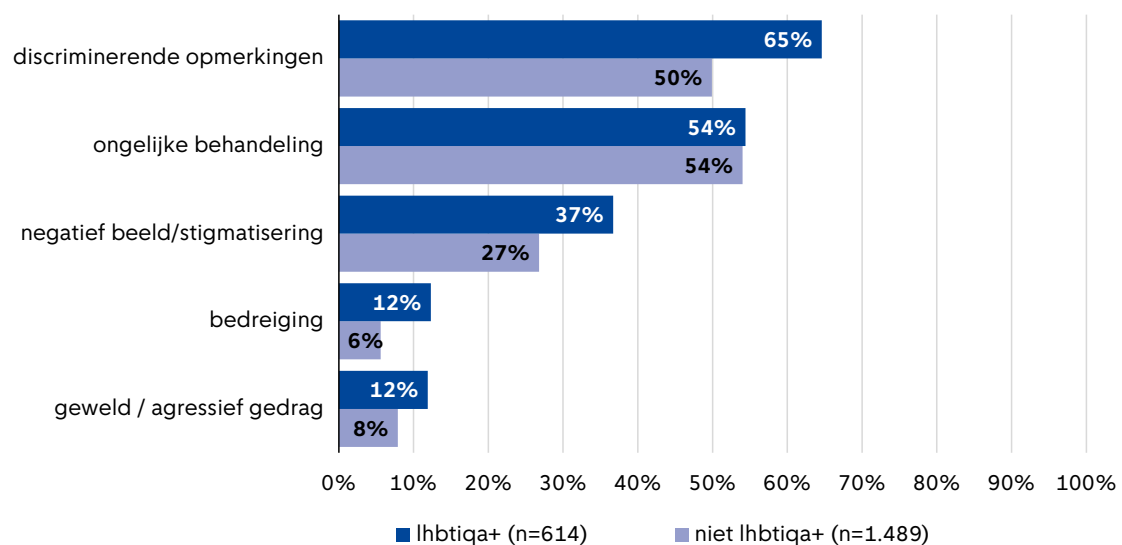
* respondenten die 'vaak' hebben geantwoord behoren ook tot de 'wel eens' percentages

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

De meest genoemde grond van discriminatie tegen lhbtq+ personen was seksuele oriëntatie. Deze grond komt vaker voor onder lhbtq+ personen dan onder niet-lhbtq+ personen. Dit geldt ook voor discriminatie op basis van geslacht. Lhbtq+ personen ervaren de discriminatie vooral op straat, tijdens het uitgaan, in een winkel en in het openbaar vervoer.

Discriminatie tegen lhbtq+ personen vindt voornamelijk plaats door discriminerende opmerkingen en ongelijke behandeling. Discriminatie door geweld en bedreiging komt minder voor, maar wordt door lhbtq+ personen wel vaker ervaren dan door niet lhbtq+ personen.

Figuur 2. Manieren van discriminatie, 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentage van slachtoffers discriminatie)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Meldpunt Discriminatie.nl Regio Amsterdam registreert toename meldingen op basis van seksuele gerichtheid

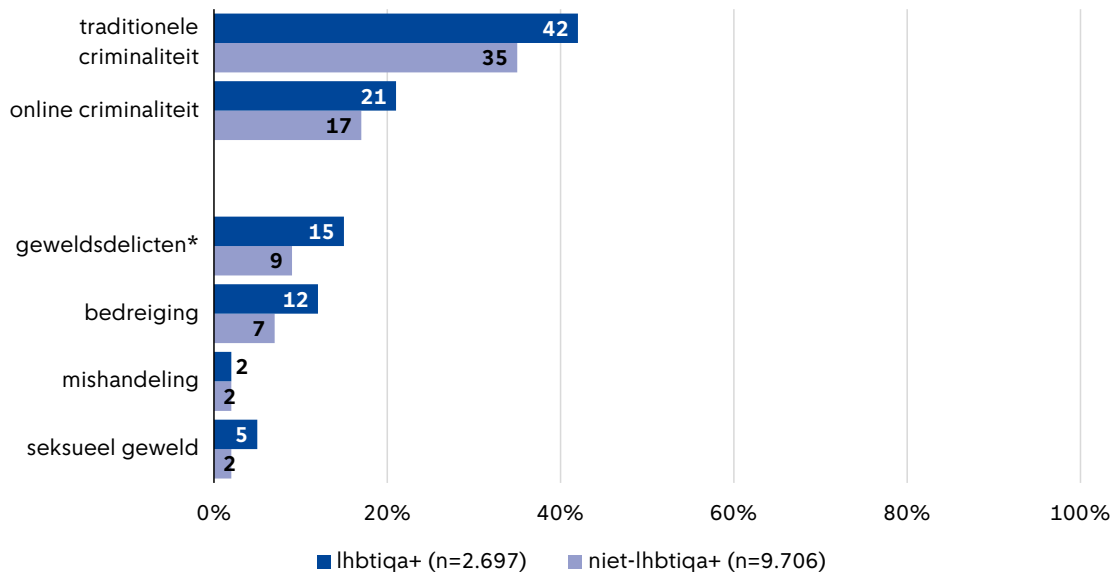
Van de slachtoffers van discriminatie in de lhbtqia+ gemeenschap, heeft 12 procent ergens een melding gemaakt van de discriminatie, dat is meer dan van slachtoffers die niet tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren; van hen deed negen procent melding. Drie procent van de lhbtqia+ slachtoffers van discriminatie deed aangifte bij de politie, wederom iets meer dan onder niet-lhbtqia+ slachtoffers (1%). De lichte toename van ervaren discriminatie onder lhbtqia+ Amsterdammers, ziet het Meldpunt Discriminatie.nl Regio Amsterdam ook terug in het aantal meldingen. De laatste jaren is er een toename van het aantal meldingen van discriminatie gericht op seksuele gerichtheid en geslacht, waaronder voor transgender en intersekse personen. Dit komt ook door een nieuw meldpunt genaamd RITA dat vanuit de gemeenschap is opgericht. Deze meldingen worden ook geregistreerd en opgepakt door Discriminatie.nl.

In 2024 was het aantal discriminatiemeldingen op basis van seksuele gerichtheid waarbij specifiek sprake was van geweld met 40 meldingen hoger dan de jaren daarvoor, in 2021 ging dit nog om zeven meldingen. Het aantal discriminatie incidenten in Amsterdam op basis van seksuele gerichtheid dat door de Politie Eenheid Amsterdam werd geregistreerd neemt de afgelopen jaren ook toe. In 2021 werden er 283 incidenten geregistreerd, in 2024 registreerde de politie eenheid 367 discriminatie incidenten op basis van seksuele gerichtheid in de politieregio.

Lhbtqia+ personen vaker slachtoffer van verschillende vormen van criminaliteit

Lhbtqia+ personen werden in 2024 vaker slachtoffer van vormen van traditionele criminaliteit en online criminaliteit dan niet-lhbtqia+ personen (figuur 3). Ook werden lhbtqia+ personen vaker slachtoffer van geweldsdelicten (15 procent tegenover 9 procent). Lhbtqia+ personen werden in 2024 met name vaker slachtoffer van bedreiging en seksueel geweld dan niet-lhbtqia+ personen. Het aandeel lhbtqia+ personen dat slachtoffer werd van mishandeling is gelijk met het aandeel niet-lhbtqia+ personen (2 procent).

Figuur 3. Slachtofferschappen, lhbtqia+ personen en niet-lhbtqia+ personen, in 2024 (percentages)

*bedreiging, mishandeling en seksueel geweld zijn onderdeel van de geweldsdelicten.

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

De samengevoegde cijfers van 2023 en 2024 wijzen uit dat met name bi-plus vrouwen en NBGQ personen vaker slachtoffer zijn worden van seksueel geweld. Het CBS rapporteerde al dat uit de Veiligheidsmonitor 2023 bleek dat NBGQ personen in Nederland vaker slachtofferschap hebben ervaren ten opzichte van andere groepen in 2023 (CBS StatLine, 2024). Vanwege de kleine groepsgroottes van deze subgroepen per jaar, kunnen de percentages fluctueren en dient hier rekening mee te worden gehouden met het interpreteren van deze cijfers.

Lhbtqia+ personen in de stad ervaren vaak veel emotionele gevolgen van de ervaringen en in sommige gevallen meer dan niet-lhbtqia+ personen. Zo ervaren slachtoffers uit de lhbtqia+ gemeenschap vaker emotionele of psychische problemen dan slachtoffers die niet tot deze gemeenschap behoren.

Inleiding

Nederland telt ongeveer 2,7 miljoen personen die zich identificeren als lesbisch, homoseksueel, bi-plus, transgender, queer, intersekse of asexueel (CBS, 2024a). Uit verschillende onderzoeken blijkt dat deze groep Nederlanders relatief vaak slachtoffer is van verschillende incidenten. Uit de lhbt-monitor van het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP) blijkt bijvoorbeeld dat lhb-personen vaker slachtoffer werden van seksueel geweld dan heteroseksuele personen in Nederland (Huijnck et al., 2022). Recente cijfers van het CBS laten bovendien zien dat lhbtqia+ personen in 2023 vaker slachtoffer werden van zowel vormen van traditioneel als van online criminaliteit dan niet-lhbtqia+ personen. Dit verschil is het grootst bij geweldsdelicten (CBS, 2024b).

lhbtqia+ staat voor: lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, transpersonen, bi-plus seksuele personen, intersekse personen, queers, asexuele personen en personen die zichzelf op een andere manier identificeren.

Ongeveer een op de vijf Amsterdammers behoort tot de lhbtqia+ gemeenschap (21%). Dit komt neer op ongeveer 193.000 inwoners in 2024 (O&S, 2025). Amsterdam heeft de titel 'Regenboogstad'. Steden met deze titel bevorderen actief de emancipatie en toename van acceptatie van lhbtqia+ personen binnen de gehele bevolking (Rijksoverheid, 2022). Elke gemeente voert een eigen regenboogbeleid. Het regenboogbeleid in Amsterdam heeft zich de afgelopen jaren gefocust op gelijke kansen voor iedereen in de stad en het in vrijheid jezelf kunnen zijn, met als doel acceptatie en emancipatie van alle Amsterdamse lhbtqia+ personen (Gemeente Amsterdam, 2019). Sinds 2023 is het Regenboogbeleid opgenomen in het inclusie- en antidiscriminatiebeleid.

Om het geweld tegen lhbtqia+ personen aan te pakken, heeft de gemeente Amsterdam een actieplan opgesteld (Gemeente Amsterdam, 2023). Het actieplan heeft als doel om betrokken partners zoals het Openbaar Ministerie, politie en maatschappelijke partners beter te laten samenwerken bij de opvolging van geweldsincidenten tegen lhbtqia+ personen. Daarnaast moet door middel van preventie en vroegtijdig ingrijpen, geweld tegen lhbtqia+ personen worden voorkomen. Hiervoor wordt ingezet op drie actielijnen:

1. Verbeteren van de opvolging van meldingen
2. Toegankelijker en inclusiever maken van meldingen of aangiftes
3. Verbeteren van registraties van incidenten

Onderdeel van de eerste actielijn in het actieplan is een handelingskader dat is vastgesteld voor de opvolging van incidenten tegen lhbtqia+ Amsterdammers. Het handelingskader bevat voor elk stadsdeel afspraken tussen projectleiders Veiligheid, de basisteams/wijkagenten en Meldpunt Discriminatie Regio Amsterdam (DRA, discriminatie.nl) over de opvolging van incidenten. Ook het Openbaar Ministerie en Slachtofferhulp Nederland zijn betrokken. Het handelingskader is maatwerk voor ieder stadsdeel, maar kent drie leidende principes:

- Het herstel van het slachtoffer staat centraal.
- De projectleider Veiligheid van de gemeente Amsterdam heeft de regie op het herstel.

- Bij herstel is aandacht voor de omgeving, (sociale) media, het bestuur en de dader.

O&S heeft onderzoek gedaan naar de aard en omvang van incidenten tegen lhbtq+ Amsterdammers om zo een basis te leggen voor toekomstige monitoring. Daarnaast heeft O&S onderzoek gedaan naar hoe de opvolging van de incidenten in de praktijk vorm krijgt en wat verbeterpunten zijn voor die opvolging.

In deze rapportage wordt de huidige stand van zaken in kaart gebracht met de volgende onderzoeksvraag:

- Wat is de aard en omvang van incidenten tegen lhbtq+ personen in Amsterdam in 2023 en 2024?

Methode

Voor het beantwoorden van de onderzoeksvraag 'Wat is de aard en omvang van incidenten tegen lhbtqia+ personen in Amsterdam in 2023 en 2024?' zijn voor het eerst beschikbare cijfers voor deze groepen geanalyseerd uit de Veiligheidsmonitor. Voor het in kaart brengen van veiligheidsgevoelens, ervaren discriminatie en slachtofferschap van diverse vormen van criminaliteit zijn cijfers uit de Veiligheidsmonitor 2024 gebruikt. De Veiligheidsmonitor (VM) is een slachtofferenquête waarin inwoners van de regio Amsterdam-Amstelland jaarlijks vragen beantwoorden over slachtofferschap, veiligheidsbeleving, overlast, leefbaarheid en functioneren van de gemeente/politie. Voor dit onderzoek zijn de veiligheidsbeleving, ervaren discriminatie en ervaren slachtofferschappen geanalyseerd voor lhbtqia+ personen die wonen in de gemeente Amsterdam, om zo in kaart te brengen of deze cijfers verschillen met niet-lhbtqia+ Amsterdammers.

Voor de operationalisering van de lhbtqia+ en de niet-lhbtqia+ groep is gebruikgemaakt van een groepering die in 2024 voor het eerst is gehanteerd door het CBS ([zie CBS, 2024a](#)). Daarnaast zijn voor sommige analyses meer specifieke groepen binnen de gemeenschap uitgesplitst, zoals homoseksuele personen, transgender personen en non-binair gender queer personen (NBGQ, zie bijlage 1). Voor uitsplitsingen naar deze specifieke groepen zijn de VM-bestanden van 2023 en 2024 samengevoegd. Hiermee zijn de subgroepen groter waardoor er betere uitspraken kunnen worden gedaan over slachtofferschap binnen deze groepen. Voor de analyses van de lhbtqia+ groep als geheel zijn de jaartallen apart geanalyseerd.

Bij alle analyses is enkel gekeken of lhbtqia+ personen en bepaalde groepen binnen deze gemeenschap bepaalde incidenten vaker of minder vaak meemaken dan niet-lhbtqia+ Amsterdammers, ongeacht of dit volgens hen te maken had met het behoren tot de lhbtqia+ gemeenschap. Daardoor is niet bekend of de meegemaakte (gewelds)incidenten gerelateerd zijn aan het feit dat deze Amsterdammers tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren. Daarnaast gaan de cijfers uit de Veiligheidsmonitor alleen over bewoners van Amsterdam. Hun ervaren discriminatie of slachtofferschap hoeft niet in Amsterdam te hebben plaatsgevonden maar kan ook buiten Amsterdam zijn ervaren. Over ervaringen van bezoekers aan de stad zijn geen enquêtegegevens beschikbaar.

Aanvullend zijn de enquêtecijfers voor discriminatie tegen lhbtqia+ personen aangevuld met cijfers over de meldingen die zijn binnengekomen bij het meldpunt Discriminatie.nl regio Amsterdam (DRA). Onder de Regio Amsterdam vallen de gemeenten: Amsterdam, Amstelveen, Aalsmeer, Diemen, Uithoorn en Ouder-Amstel. Met deze cijfers kan er een beter beeld worden geschetst van welke incidenten van discriminatie daadwerkelijk ook gemeld worden bij dit meldpunt.

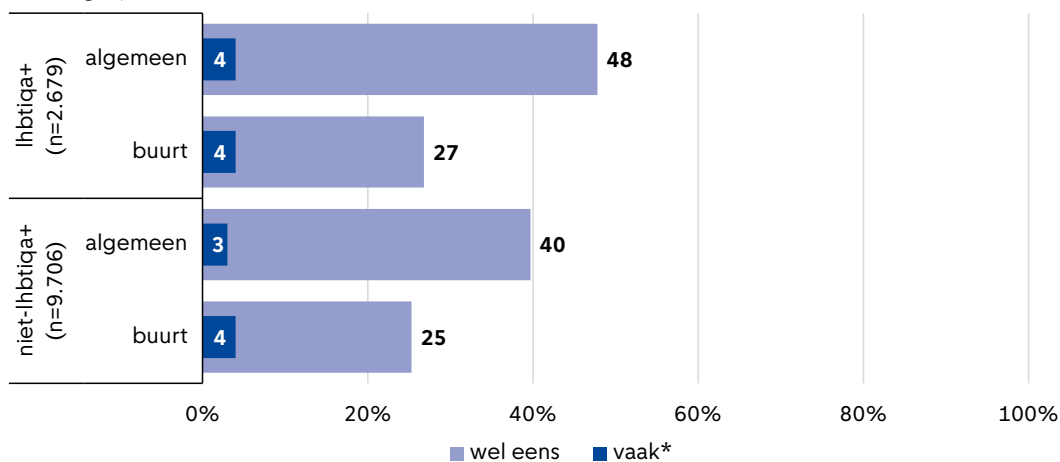
1 Veiligheidsbeleving

In dit hoofdstuk wordt de veiligheidsbeleving van lhbtqia+ personen in Amsterdam in kaart gebracht. Het gaat hier om veiligheidsgevoelens in de eigen buurt, in het algemeen en ook wordt in kaart gebracht hoe het veiligheidsgevoel is onder lhbtqia+ personen in verschillende stadsdelen. Hierbij is *niet* gekeken of het gevoel onveiligheid een gevolg is van ervaren slachtofferschap, maar gaat het om beleving in het algemeen.

1.1 Lhbtqia+ personen in Amsterdam voelen zich vaker onveilig dan andere Amsterdammers en dan landelijk

In 2024 voelde 48 procent van de Amsterdamse lhbtqia+ personen zich in het algemeen wel eens onveilig en 27 procent wel eens in de eigen buurt. Dit is (iets) vaker dan personen die niet tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren; van deze respondenten voelde 40 procent zich in het algemeen wel eens onveilig en 25 procent in de buurt (figuur 1.1). Van de lhbtqia+ gemeenschap in Amsterdam voelt vier procent zich vaak onveilig in de buurt of in het algemeen, wat vergelijkbaar is met personen die niet tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren. Deze cijfers zijn vergelijkbaar met cijfers uit 2023.

Figuur 1.1 Onveiligheidsgevoelens lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ in de buurt en in het algemeen, 2024 (percentages)*

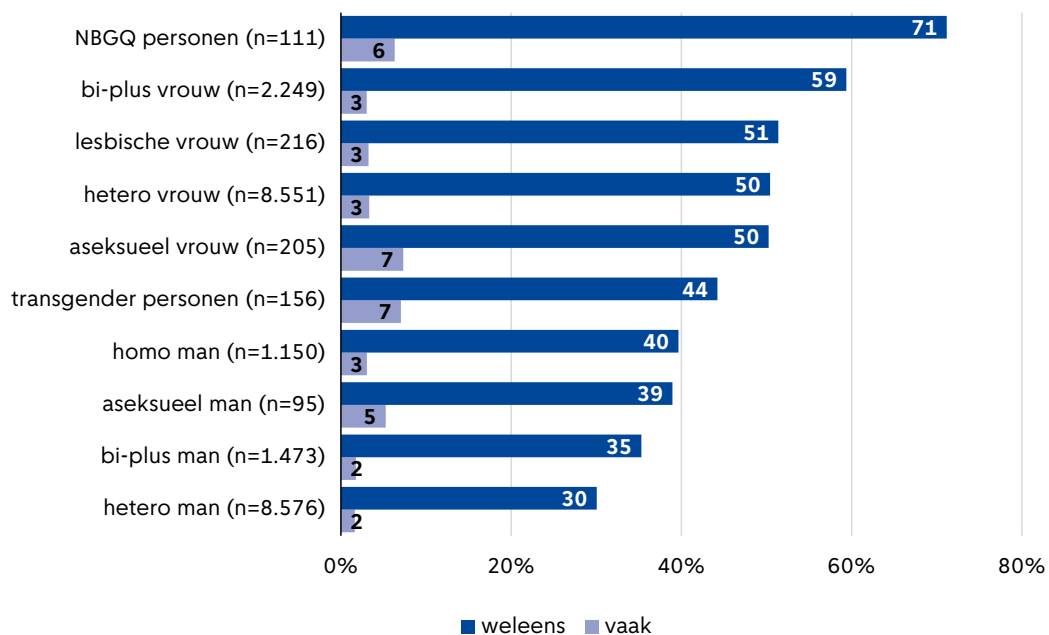

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

*de respondenten die zich vaak onveilig voelen zitten ook in de percentages wel eens

Voor percentages onder specifiekere groepen binnen de lhbtqia+ gemeenschap zijn de cijfers van 2023 en 2024 samengevoegd. Hierin is terug te zien dat NBGQ personen het vaakst hebben aangegeven zich weleens onveilig te voelen in het algemeen (71%) (figuur 1.2). Verder is te zien dat voor alle specifieke groepen, vrouwen zich vaker weleens onveilig voelen dan mannen. Met name bi-plus vrouwen geven relatief vaak aan zich weleens onveilig te voelen in het algemeen (59%).

Figuur 1.2. Onveiligheidsgevoelens in het algemeen 2023/2024, uitsplitsingen (percentages)*

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

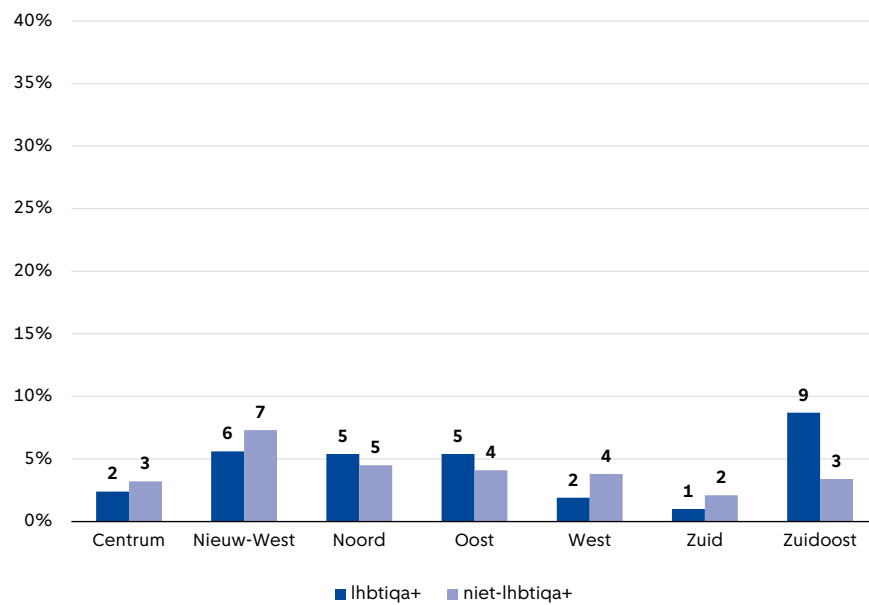
*de respondenten die zich vaak onveilig voelen zitten ook in de percentages wel eens

*let op: door deze uitsplitsingen kunnen bepaalde respondenten onder max. twee groepen vallen

1.2 Lhbtqia+ inwoners van stadsdeel Zuidoost voelen zich het vaakst onveilig in eigen buurt

In stadsdeel Zuidoost voelen lhbtqia+ bewoners zich relatief het vaakst onveilig: negen procent van de lhbtqia+ personen tegenover 3 procent van de niet-lhbtqia+ personen in het stadsdeel voelt zich vaak onveilig in de eigen buurt (figuur 1.3). In 2023 voelde lhbtqia+ inwoners in stadsdeel Nieuw-West zich nog het vaakst onveilig in hun eigen buurt (10% in 2023), maar dit is afgenomen (6% in 2024). In de rest van de stadsdelen zijn de veiligheidsgevoelens voor lhbtqia+ personen en niet-lhbtqia+ personen vergelijkbaar. In stadsdeel Centrum, Nieuw-West, West en Zuid geven lhbtqia+ personen minder vaak aan zich vaak onveilig te voelen dan niet-lhbtqia+ personen.

Figuur 1.3 Vaak onveilig in eigen buurt lhbtqia+ en niet-lhbtqia+, per stadsdeel, 2024 (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

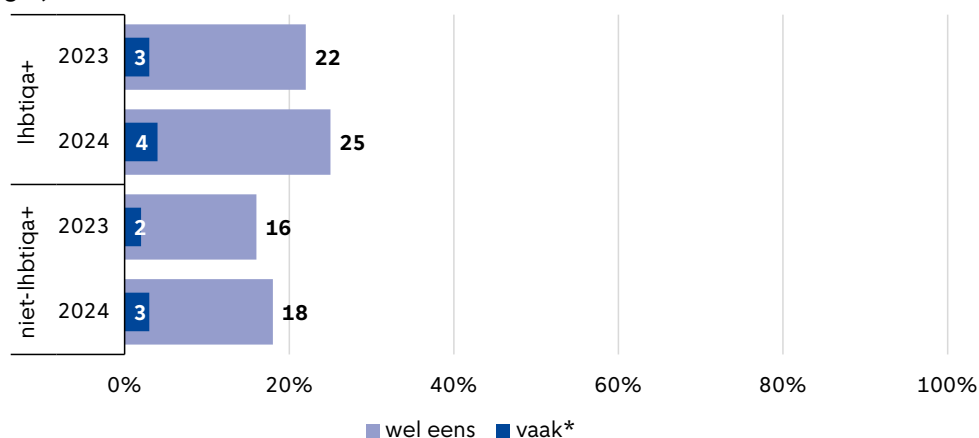
2 Discriminatie

In vergelijking met andere Europese landen, is Nederland een land waarin discriminatie van lhbtq-personen minder voorkomt. Personen in de lhbtq-gemeenschap in Nederland verbergen minder vaak hun lhbtq-identiteit op werk, ervaren minder discriminatie tijdens educatie en in contact met overheidsinstanties, in vergelijking met veel andere Europese landen (European Union Agency for Fundamental Rights, 2024). Uit hetzelfde rapport blijkt dat lhbtq-personen in Nederland in vergelijking met andere Europese landen wel vaker rapporteren dat de intolerantie en vooroordelen jegens lhbtq-personen toenemen. Tegelijkertijd neemt het vertrouwen in de overheid en haar instanties sterker af onder lhbtq-personen in Nederland dan in andere Europese landen. Er vindt dus in vergelijking met andere Europese landen minder discriminatie plaats tegen lhbtq-personen in Nederland, maar lhbtq-personen uit Nederland rapporteren wel steeds meer toenemende intolerantie vergeleken met andere Europese landen. En hoewel Nederland het beter doet dan andere Europese landen, ervaren lhbtq-personen in Nederland nog steeds meer discriminatie dan niet lhbtq-personen. In 2023 bleek dat lhbtq+ personen in Nederland meer discriminatie ervaren dan heteroseksuele en cisgender personen (CBS, 2024c). In dit hoofdstuk worden beschikbare cijfers over discriminatie geanalyseerd. Er wordt in kaart gebracht hoeveel procent van de lhbtq+ Amsterdammers discriminatie ervaart, wat de gronden van discriminatie zijn, waar de discriminatie plaatsvindt en de gevolgen gediscrimineerde lhbtq+ personen hiervan ervaren. O&S maakt een uitgebreidere monitor over discriminatie in Amsterdam. De monitor met cijfers over 2022 is te vinden op de O&S website.

2.1 Lhbtq+ inwoners voelen zich vaker gediscrimineerd

In 2024 heeft 25 procent van de lhbtq+ personen in Amsterdam zich wel eens gediscrimineerd gevoeld in de afgelopen 12 maanden (figuur 2.1). Dit is meer dan personen die niet tot de lhbtq+ gemeenschap behoren (18%). Ongeveer vier procent van de lhbtq+ gemeenschap heeft zich vaak gediscrimineerd gevoeld in 2024, wat overeenkomt met het gemiddelde percentage Amsterdammers dat zich vaak gediscrimineerd heeft gevoeld. Voor beide groepen ligt het aandeel dat zich wel eens gediscrimineerd heeft gevoeld iets hoger dan in 2023, toen 22 procent van de lhbtq+ personen en 16 procent van de niet-lhbtq+ personen zich wel eens gediscrimineerd voelde. Lhbtq+ inwoners van alle stadsdelen hebben zich de afgelopen 12 maanden vaker weleens gediscrimineerd gevoeld dan niet-lhbtq+ inwoners. In stadsdeel Noord geeft het hoogste aandeel lhbtq+ personen aan zich vaak gediscrimineerd te hebben gevoeld; acht procent van de lhbtq+ inwoners van het stadsdeel voelde zich in 2024 vaak gediscrimineerd, tegenover drie procent van de niet-lhbtq+ inwoners (zie bijlage 2, figuur 1). De discriminatie hoeft overigens niet te hebben plaatsgevonden in het stadsdeel zelf, maar kan ook in een anders stadsdeel of zelfs buiten Amsterdam hebben plaatsgevonden.

Figuur 2.1. Discriminatie in de afgelopen 12 maanden lhbtqia+ en niet-lhbtqia+, 2023 en 2024 (percentages)

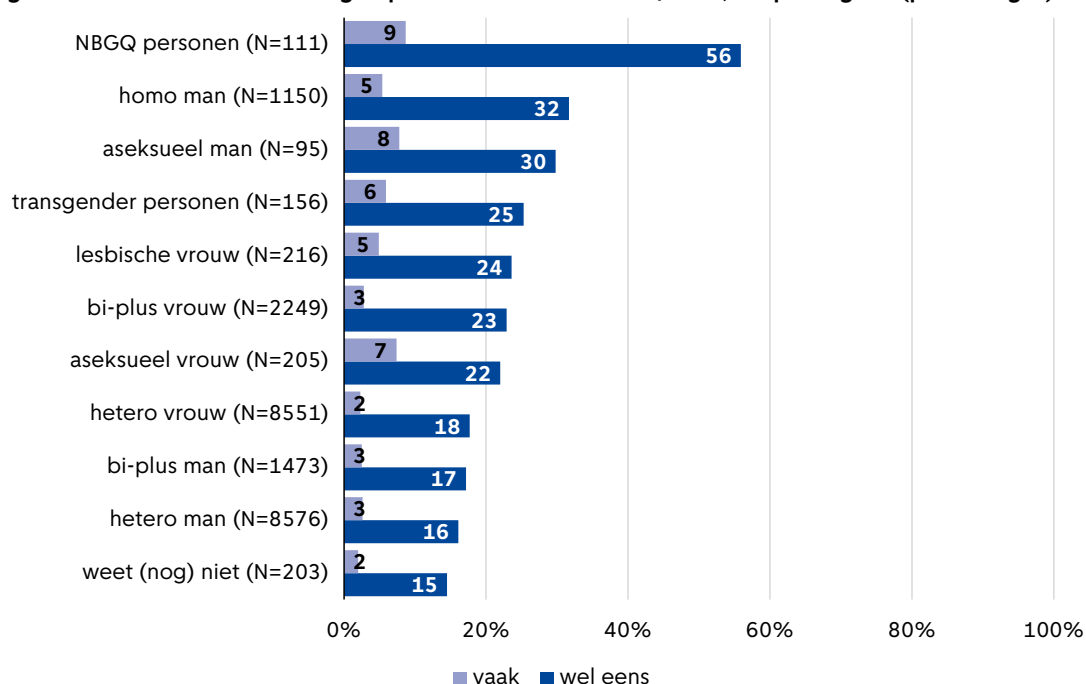

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2023 & 2024

*let op: de respondenten die vaak hebben geantwoord zitten ook in de wel eens percentages

Voor percentages onder specifiekere groepen binnen de lhbtqia+ gemeenschap zijn de cijfers van 2023 en 2024 samengevoegd. Dan is te zien dat NBGQ personen vaker weleens discriminatie hebben meegemaakt. Aseksuele personen en transgender personen voelen zich relatief vaak gediscrimineerd hebben gevoeld.

Figuur 2.2. Discriminatie in de afgelopen 12 maanden in 2023/2024, uitsplitsingen* (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2023/2024

* let op: de respondenten die vaak hebben geantwoord zitten ook in de wel eens percentages

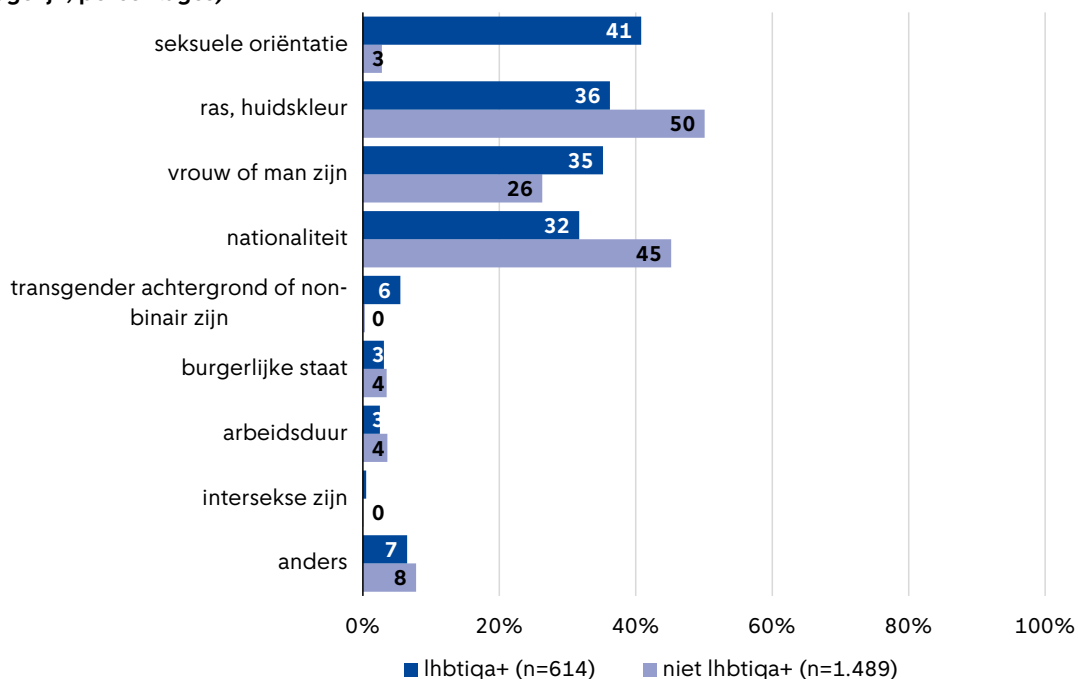
*let op: door deze uitsplitsingen kunnen bepaalde respondenten onder max. twee groepen vallen

2.2 Lhbtqia+ personen vaakst gediscrimineerd op basis van seksuele oriëntatie

De volgende cijfers gaan over percentages onder de groep respondenten die heeft aangegeven zich gediscrimineerd te hebben gevoeld.

Discriminatie op basis van seksuele oriëntatie ligt een stuk hoger onder gediscrimineerde lhbtqia+ personen dan onder gediscrimineerde niet-lhbtqia+ personen (respectievelijk 41% en 3%) (figuur 2.3). Ook discriminatie op basis van geslacht komt vaker voor onder lhbtqia+ personen (35% tegenover 26% van de gediscrimineerde niet-lhbtqia+ personen). Hoewel ras en nationaliteit bij alle Amsterdammers vaak als discriminatiegrond worden genoemd, liggen deze percentages onder lhbtqia+ personen lager dan onder niet-lhbtqia+ personen die zich wel eens gediscrimineerd hebben gevoeld.

Figuur 2.3. Gronden discriminatie lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ personen, 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

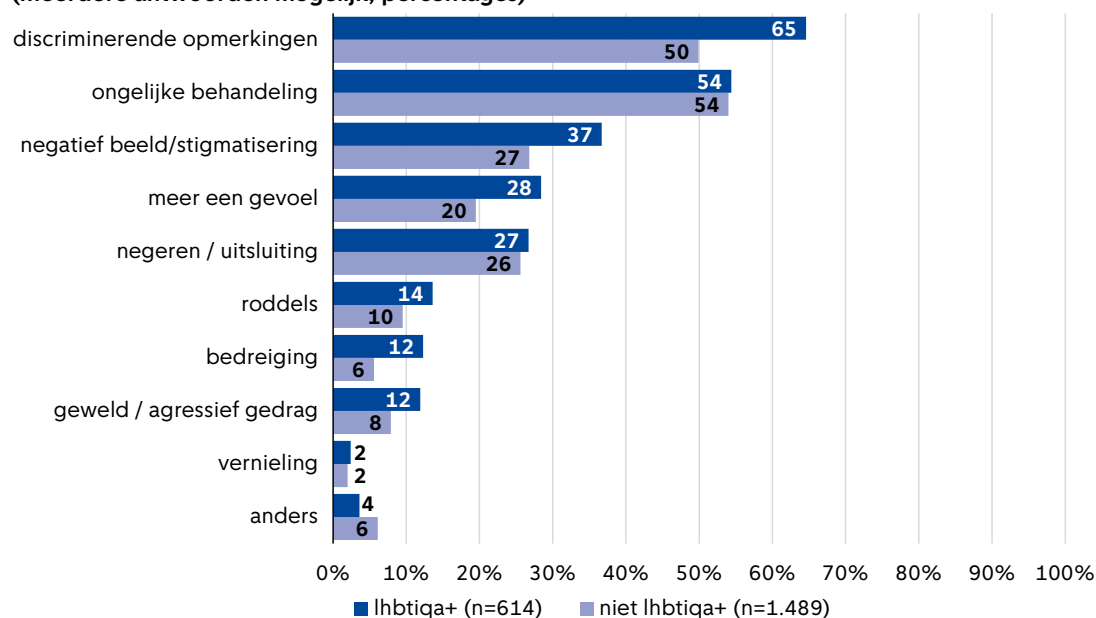

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Discriminatie tegen lhbtqia+ personen vond het vaakst plaats door discriminerende opmerkingen (figuur 2.4). Ook gaf meer dan de helft van de gediscrimineerde lhbtqia+ personen aan dat dit gebeurde door ongelijke behandeling. Discriminatie door stigmatisering of een negatief beeld werd door 37 procent van de gediscrimineerde lhbtqia+ personen ervaren. Dit is hoger dan in 2023 toen dit nog 31 procent was. Discriminatie door geweld en bedreiging komen procentueel minder vaak voor dan andere vormen. Maar dit komt wel vaker voor onder lhbtqia+ personen dan onder niet-lhbtqia+ personen. Van de gediscrimineerde lhbtqia+ personen heeft 12 procent discriminatie door geweld meegemaakt en van de gediscrimineerde niet-lhbtqia+ personen is dit acht procent. In 12 procent van de gevallen van discriminatie tegen lhbtqia+ personen was sprake van

discriminatie door bedreiging. Dit was zes procent van de gevallen van discriminatie tegen niet-lhbtq+ personen.

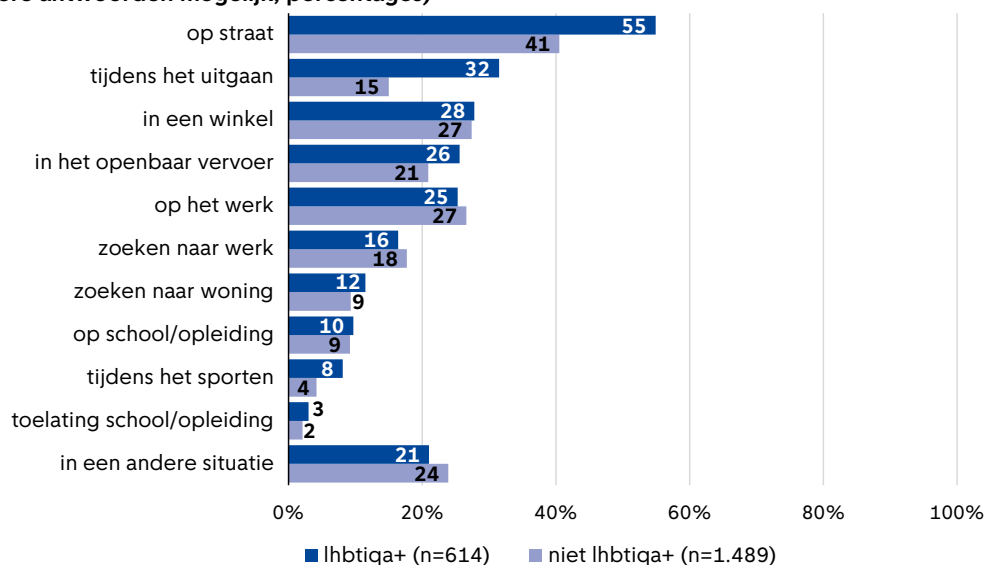
Figuur 2.4. Manier van discriminatie onder gediscrimineerde lhbtq+ en niet-lhbtq+ personen, 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Discriminatie van lhbtq+ personen vond het meeste plaats op straat; 55 procent rapporteert dit in 2024 (figuur 2.5). Dit is een toename ten opzichte van 2023 toen dit 48 procent was. Ongeveer een derde van de slachtoffers van discriminatie rapporteert discriminatie tijdens het uitgaan en ongeveer een kwart van de lhbtq+ slachtoffers geeft aan wel eens gediscrimineerd te zijn in een winkel, in het openbaar vervoer en/of op het werk. Discriminatie op straat, tijdens het uitgaan, in het openbaar vervoer en tijdens het sporten vond in 2024 vaker plaats onder slachtoffers in de lhbtq+ gemeenschap dan personen die niet tot lhbtq+ gemeenschap behoren. De rest van de situaties komt ongeveer evenveel voor onder lhbtq+ personen en niet-lhbtq+ personen.

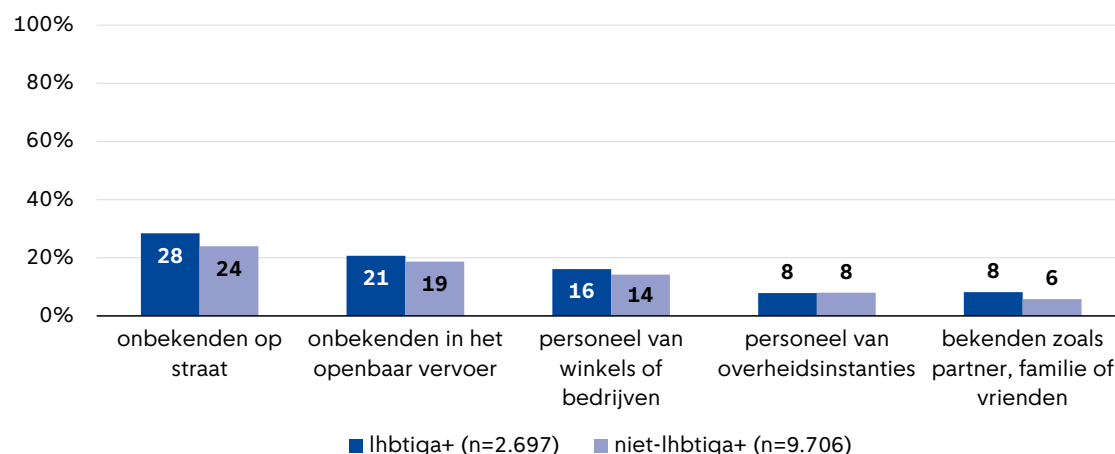
Figuur 2.5. Situatie discriminatie onder gediscrimineerde lhbtqi+ en niet-lhbtqi+ personen, 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Aan alle respondenten van de VM is ook gevraagd of zij zich wel eens respectloos behandeld voelen door verschillende groepen. Meer lhbtqi+ personen voelen zich wel eens respectloos behandeld door onbekenden op straat (28%) dan niet-lhbtqi+ personen (24%). Ook in het OV, door personeel van winkels en bedrijven en door bekenden voelen lhbtqi+ personen zich iets vaker respectloos behandeld dan niet-lhbtqi+ personen.

Figuur 2.6. Respectloos behandeld door diverse groepen, lhbtqi+ en niet lhbtqi+ personen, 2024 (percentages)

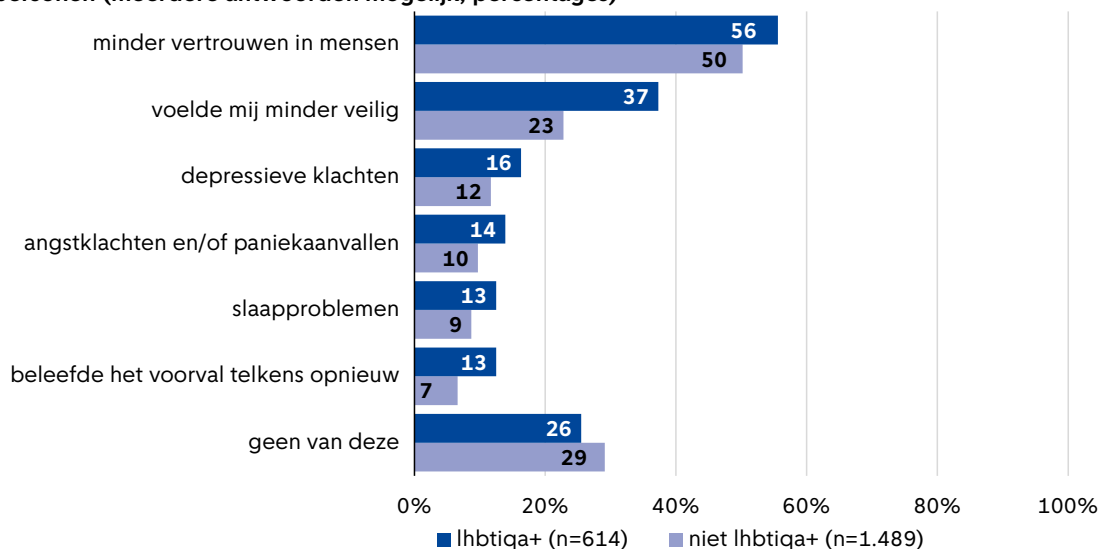

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

2.3 Meer dan de helft van gediscrimineerde lhbtqia+ personen heeft minder vertrouwen in mensen na discriminatie

Het meemaken van discriminatie kan emotionele gevolgen hebben voor slachtoffers. Discriminatie kan resulteren in emotionele reacties, zoals verdriet, boosheid, en gevoelens van onveiligheid en ongeluk (Felten, e.a., 2021). Op lange termijn kan het leiden tot zowel psychische als fysieke problemen voor de gezondheid (ibid.). Slachtoffers van discriminatie in de lhbtqia+ gemeenschap ervaren meer emotionele en/of psychische gevolgen van deze discriminatie dan slachtoffers van discriminatie die niet tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren. Slachtoffers in de lhbtqia+ gemeenschap hebben vooral minder vertrouwen in mensen en voelen zich minder veilig. Lhbtqia+ personen ervaren na discriminatie ook vaker depressieve klachten, angstklachten, slaapproblemen en/of herbelevingen dan niet-lhbtqia+ personen (figuur 2.7).

Figuur 2.7. Emotionele gevolgen van discriminatie in 2024, onder lhbtqia+ personen en niet-lhbtqia+ personen (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

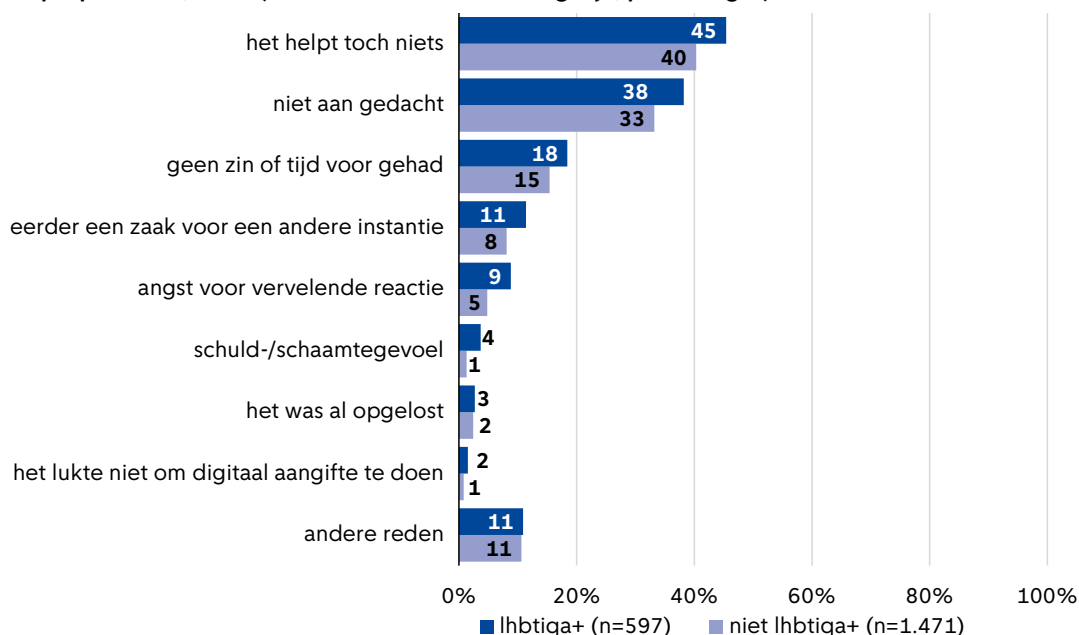

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

2.4 Lhbtqia+ personen maken vaker melding van discriminatie

Van de gediscrimineerde lhbtqia+ personen in 2024, zegt 12 procent een melding van discriminatie te hebben gemaakt bij één of meerdere instanties, dat is vaker dan niet-lhbtqia+ personen (9%). Dit is vergelijkbaar met 2023, toen deed 11 procent van lhbtqia+ personen en 8 procent van niet-lhbtqia+ personen een melding. Naast het melden van discriminatie, kan men ook aangifte doen bij de politie. Van de gediscrimineerde lhbtqia+ personen deed drie procent aangifte bij de politie. Dit is iets hoger dan onder niet-lhbtqia+ slachtoffers, waar één procent aangifte deed. Lhbtqia+ personen die geen aangifte of melding hebben gedaan bij de politie, geven het vaakst als reden dat ze verwachten dat het toch niets helpt (figuur 2.8). Verder hebben veel gediscrimineerde lhbtqia+ personen er niet aan gedacht om aangifte te doen en 18 procent heeft er geen tijd voor of zin in gehad.

Figuur 2.8. Redenen voor geen aangifte of melding discriminatie bij de politie doen, lhbtqi+ en niet-lhbtqi+ personen, 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

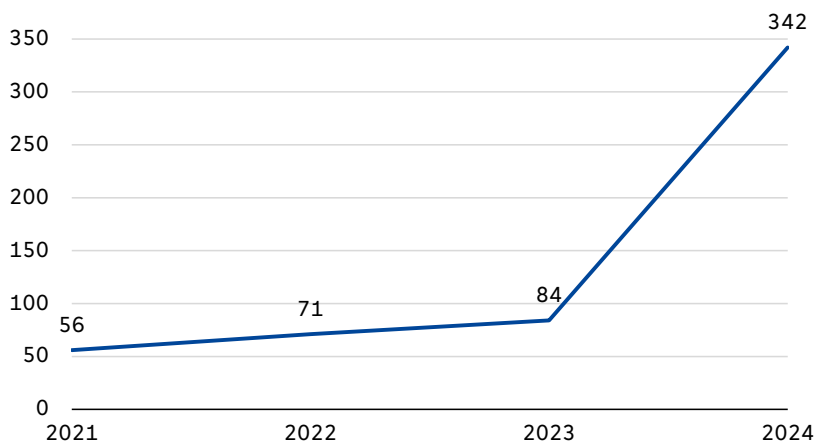
Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

De Politie Eenheid Amsterdam registreerde in 2024 in totaal 367 discriminatie-incidenten op basis van seksuele gerichtheid. Dit is meer dan de geregistreerde incidenten door politie-eenheden van de andere G4-gemeenten; Den Haag (335), Midden-Nederland (347) en Rotterdam (317) (Art.1., 2025). Van de registraties in de Eenheid Amsterdam vonden er 350 plaats in de gemeente Amsterdam (discriminatie.nl, 2025).

2.4.1 Meldingen Meldpunt Discriminatie Regio Amsterdam in 2023 en 2024

Eén procent van de gediscrimineerde lhbtqi+ personen geeft in de Veiligheidsmonitor aan dat zij een melding hebben gedaan bij het meldpunt voor discriminatie. Het meldpunt voor Discriminatie.nl Regio Amsterdam (DRA) ziet het aantal meldingen van discriminatie op basis van seksuele gerichtheid sinds 2021 toenemen. In 2021 kwamen er in totaal 56 meldingen binnen, in 2022 waren dat er 71, in 2023 84. In 2024 zijn er 342 meldingen binnengekomen van discriminatie op basis van seksuele gerichtheid in de regio Amsterdam. Het aantal meldingen is daarmee bijna vier keer zo groot als in 2023. Veruit de meeste meldingen werden gemaakt door homoseksuele personen. De stijging kan deels worden verklaard door de meldingen die via een nieuw meldpunt RITA zijn binnengekomen (Discriminatie.nl, 2025; zie volgende paragraaf).

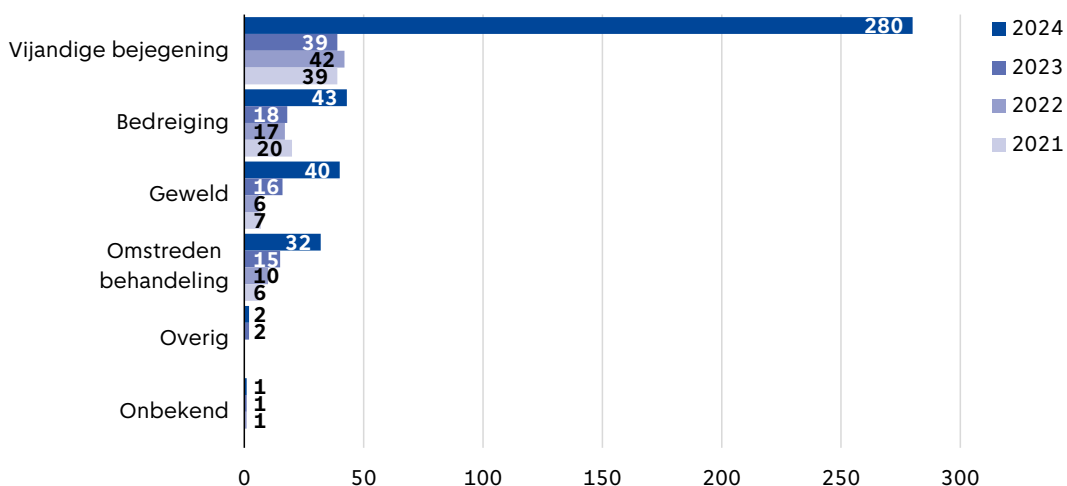
Figuur 2.9 Meldingen bij DRA van discriminatie op grond van seksuele gerichtheid, 2021-2024 (aantallen)

Bron: discriminatie.nl

De meeste meldingen van deze vorm van discriminatie gaan over voorvallen in de openbare ruimte. Het aantal meldingen over voorvallen in de openbare ruimte is in 2024 flink toegenomen, van 24 in 2023 naar 148 in 2024. De discriminatie die werd gemeld was meestal een vorm van vijandige bejegening maar ook bedreigingen en geweld kwamen relatief vaak voor. Het aantal meldingen van vijandige bejegening en bedreiging was redelijk stabiel tussen 2021 en 2023, maar is ook toegenomen in 2024. Het aantal meldingen van discriminatie in de vorm van geweld betrof in 2021 en 2022 nog enkele meldingen. In 2024 is dit toegenomen tot 40.

Figuur 2.10 Vorm van discriminatie van meldingen van discriminatie op grond van seksuele gerichtheid bij DRA, 2021-2024 (aantallen)

Bron: discriminatie.nl

Tot 2024 werden de meeste meldingen behandeld doormiddel van het geven van advies/informatie. Het aantal meldingen waarbij advies/informatie wordt gegeven is stabiel rond de 35. In 2024 zijn er meer meldingen alleen geregistreerd. Dit is bijvoorbeeld het geval als iemand anoniem meldt. Dit is toegenomen van 3 in 2023 naar 302 in 2024.

Het DRA heeft ook meldingen binnengekregen van discriminatie op grond van geslacht en het zijn van een transgender persoon. In 2024 zijn er bij het DRA 251 meldingen binnengekomen van discriminatie op grond van geslacht. In 2023 ging het nog op 95 meldingen. Deze meldingen werden deels gedaan door transgender personen (30 meldingen in 2024) en intersekse personen (50 meldingen in 2024). De meeste meldingen met de discriminatiegrond geslacht, gaan over voorvallen op de arbeidsmarkt (149 meldingen). De gemelde discriminatie was het vaakst in de vorm van omstreken behandeling (173 meldingen), gevolgd door vijandige bejegening (87 meldingen). De meeste van deze klachten (199) zijn alleen geregistreerd. In 47 gevallen is er advies of informatie gegeven.

Meldingen van discriminatie op grond van het zijn van een transgender persoon gaan ook het meest over voorvallen op de arbeidsmarkt (10 meldingen), en ook deze meldingen namen vaak de vorm aan van vijandige bejegening (19 meldingen) en omstreken behandeling (10 meldingen). De meeste meldingen (24) zijn alleen geregistreerd.

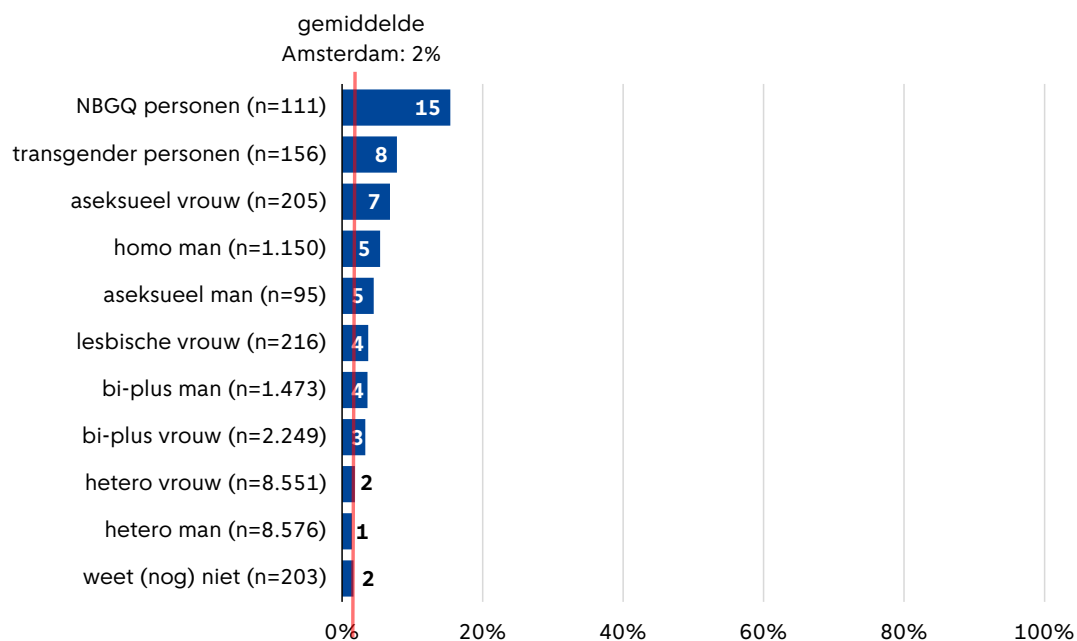
2.4.2 Meldingen Report It Always (RITA)

RITA is een platform over onveiligheid en discriminatiebestrijding, ontstaan na meldingen over discriminatie, uitsluiting en geweld in het openbaar vervoer en taxi's. Bij dit meldpunt kan ook melding worden gedaan van LGBTIQA+ discriminatie, voornamelijk in de gemeente Amsterdam, maar ook daarbuiten (RITA, 2024). Deze meldingen worden doorgestuurd naar Discriminatie.nl en daar behandeld. In totaal heeft RITA in 2024 297 meldingen ontvangen. Het gaat daarbij met name om meldingen van discriminatie op grond van seksuele geaardheid. Als we het aantal meldingen bij RITA delen door het totaal aantal meldingen bij Discriminatie.nl regio Amsterdam zien we dat in 2024 ongeveer 15 procent van de meldingen bij Discriminatie.nl regio Amsterdam via RITA kwam.

2.5 Lhbtq+ personen vaker gepest

Naast discriminatie is aan respondenten in de Veiligheidsmonitor ook gevraagd of zij de afgelopen 12 maanden weleens gepest zijn. In 2024 geeft 5 procent van de lhbtq+ personen aan in de afgelopen 12 maanden (online en/of offline) te zijn gepest, tegenover 2 procent onder niet-lhbtq+ personen. Lhbtq+ Amsterdammers tot en met 24 jaar zijn iets vaker gepest dan lhbtq+ Amsterdammers van 25 jaar en ouder (6% en 4%). Onder lhbtq+ slachtoffers werd 39 procent online gepest, 44 procent werd op een andere manier gepest en 16 procent zowel online als op een andere manier. In 2023 en 2024 geven NBGQ personen (15%) en transgender personen (8%) het vaakst aan (online) pesten te hebben ervaren in de afgelopen 12 maanden.

Figuur 2.10. Pesten in de afgelopen 12 maanden in 2023/2024, uitsplitsingen* (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2023/2024

*let op: door deze uitsplitsingen kunnen bepaalde respondenten onder max. twee groepen vallen

Zeven op de tien slachtoffers van pesten uit de lhbtq+ gemeenschap geven aan emotionele of psychische problemen te hebben ervaren na het pesten, tegen ruim zes op de tien slachtoffers buiten deze gemeenschap. Evenals bij discriminatie voelde een groter deel van de lhbtq+ slachtoffers van pesten zich minder veilig (62%) dan slachtoffers die niet tot de lhbtq+ gemeenschap behoren (42%). Ook hadden lhbtq+ personen vaker angstklachten en/of paniekaanvallen, depressieve klachten en herbelevingen door het pesten dan niet lhbtq+ personen.

3 Slachtofferschap

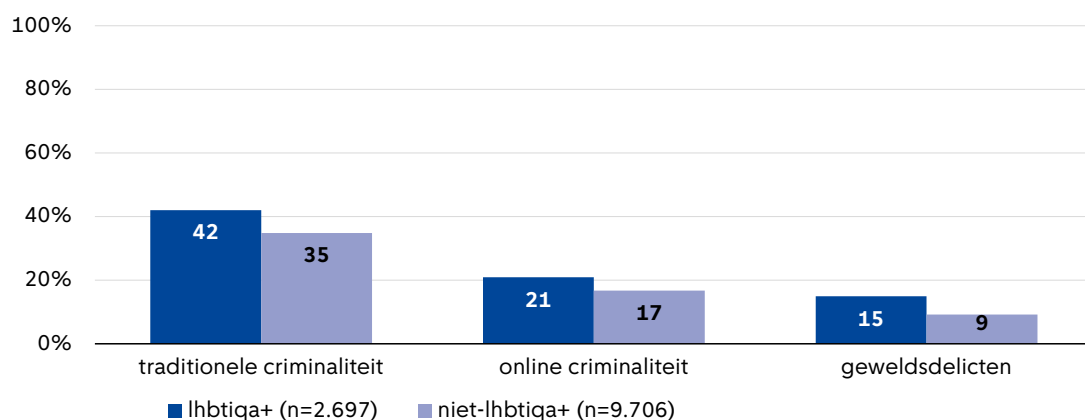
Het handelingskader van de gemeente is vooral gericht op geweldsincidenten. In dit hoofdstuk zal voornamelijk verder worden ingegaan op de slachtofferschappen van vormen van geweld; vernieling, bedreiging met fysiek geweld, mishandeling en seksueel geweld.

Volgens cijfers van de European Union Agency for Fundamental Rights gaf in 2023 12 procent van de lhbtqia+ personen in Nederland aan de afgelopen vijf jaar minstens een keer slachtoffer te zijn geweest van een vorm van fysiek of seksueel geweld (European Union Agency for Fundamental Rights, 2024). Het SCP rapporteert in 2022 dat 11 procent van lesbische/ homoseksuele personen de vijf jaar daarvoor slachtoffer werd van een geweldsdelict. Bij de biseksuele personen betrof dit negen procent, terwijl dit aandeel bij heteroseksuele personen zeven procent was (Huijnk et al., 2022).

Om slachtofferschappen onder Amsterdamse lhbtqia+ personen in kaart te brengen, zijn er cijfers uit de Veiligheidsmonitor geanalyseerd. Voor iets meer context is eerst gekeken naar slachtofferschap van meer vormen van criminaliteit dan alleen geweld. Lhbtqia+ personen worden vaker slachtoffer van traditionele vormen van criminaliteit dan niet-lhbtqia+ personen (42 procent tegenover 35 procent) in 2024 (figuur 3.1). Onder deze criminaliteit vallen vermogensdelicten waaronder diverse vormen van diefstal, vernielingen en geweldsdelicten. In 2024 was het percentage hoger dan in 2023; toen werd 36 procent van de lhbtqia+ personen in Amsterdam slachtoffer van traditionele vormen van criminaliteit, tegenover 34 procent van de niet-lhbtqia+ personen. Deze toename is het gevolg van kleine toenames van slachtofferschappen van onderliggende delicten, zoals diefstal, woninginbraak en vernieling. Landelijk lagen de percentages in 2023 lager dan in Amsterdam, 25 procent van de lhbtqia+ personen werd slachtoffer van traditionele criminaliteit tegenover 19 procent van de niet-lhbtqia+ personen.

Lhbtqia+ personen werden ook vaker slachtoffer van vormen van online criminaliteit in 2024 (21 procent tegenover 17 procent). Zij worden met name vaker slachtoffer van interpersoonlijke criminaliteit, zoals sexting, cyberpesten, online stalken en online bedreiging. Deze cijfers zijn vergelijkbaar met 2023. Amsterdamse lhbtqia+ personen werden in 2024 ook vaker slachtoffer van geweldsdelicten dan niet-lhbtqia+ personen (15 procent tegenover 9 procent). In 2023 waren deze percentages respectievelijk 14 en 8 procent. Het percentage verschil in Amsterdam is groter dan landelijk, waar 9 procent van de lhbtqia+ personen slachtoffer werd van geweldsdelicten in 2023 en 6 procent van de niet-lhbtqia+ personen. Onder geweldsdelicten vallen bedreiging met fysiek geweld, mishandeling en seksueel geweld. In de rest van dit hoofdstuk worden deze delicten nader geanalyseerd.

Figuur 3.1. Slachtofferschap in de afgelopen 12 maanden, lhbtqia+ en niet-lhbtqia+, 2024 (percentages)

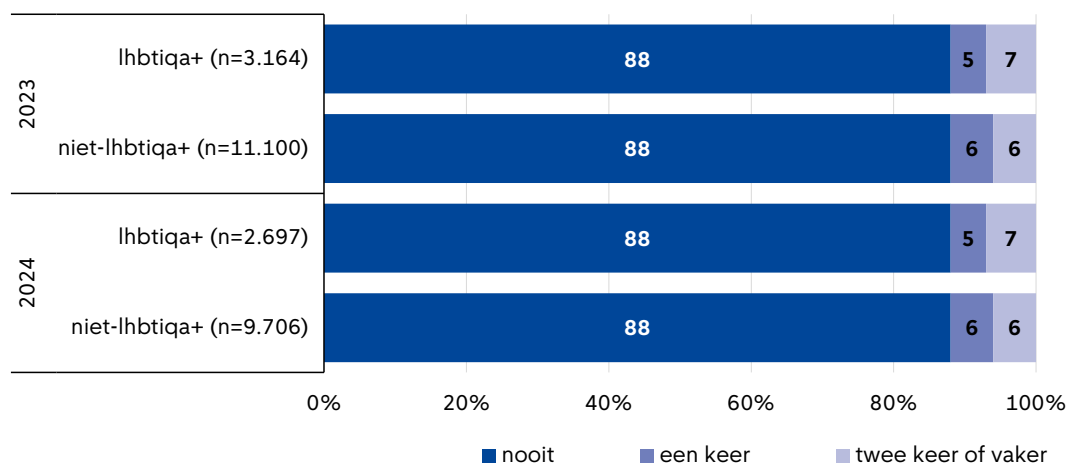

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

3.1 Geen verschillen in slachtofferschap van vernieling

Van de lhbtqia+ personen in Amsterdam geeft in zowel 2023 als in 2024 12 procent aan in de afgelopen 12 maanden slachtoffer te zijn geworden van vernieling (figuur 3.2). Ook onder personen die niet tot de lhbtqia+ gemeenschap behoren geeft 12 procent aan vernieling te hebben meegemaakt. Er zijn dus geen verschillen tussen ervaren slachtofferschap van vernieling tussen lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ personen in Amsterdam. Landelijk werden er wel verschillen in slachtofferschap van vernieling gevonden tussen lhbtqia+ personen (8%) en niet-lhbtqia+ personen (6%) (CBS, 2024b).

Figuur 3.2. Vernieling meegemaakt in de afgelopen 12 maanden, lhbtqia+ en niet-lhbtqia+, in 2024 (percentages)

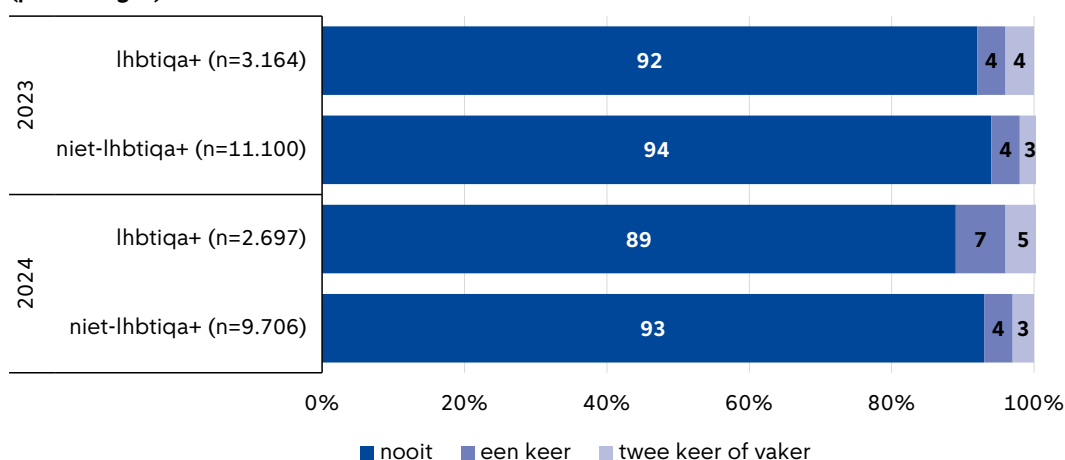

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

3.2 Lhbtiqua+ personen vaker slachtoffer van bedreiging

Bij bedreiging kan er gedreigd zijn met slaan, schoppen of met een mes of ander wapen. Dit kan ook om online bedreigingen gaan. In 2024 heeft 12 procent van de lhbtiqua+ personen slachtofferschap ervaren van bedreiging, waarbij werd gedreigd met fysiek geweld in de afgelopen 12 maanden (figuur 3.3). Dit is hoger dan niet-lhbtiqua+ personen, waar het percentage dat dit heeft ervaren op 7 procent ligt. Het percentage onder lhbtiqua+ personen is hoger dan in 2023, toen 8 procent van de lhbtiqua+ personen aangaf bedreiging met fysiek geweld te hebben meegemaakt. Landelijk rapporteerde in 2023 6 procent van de lhbtiqua+ personen deze vorm van bedreiging te hebben ervaren.

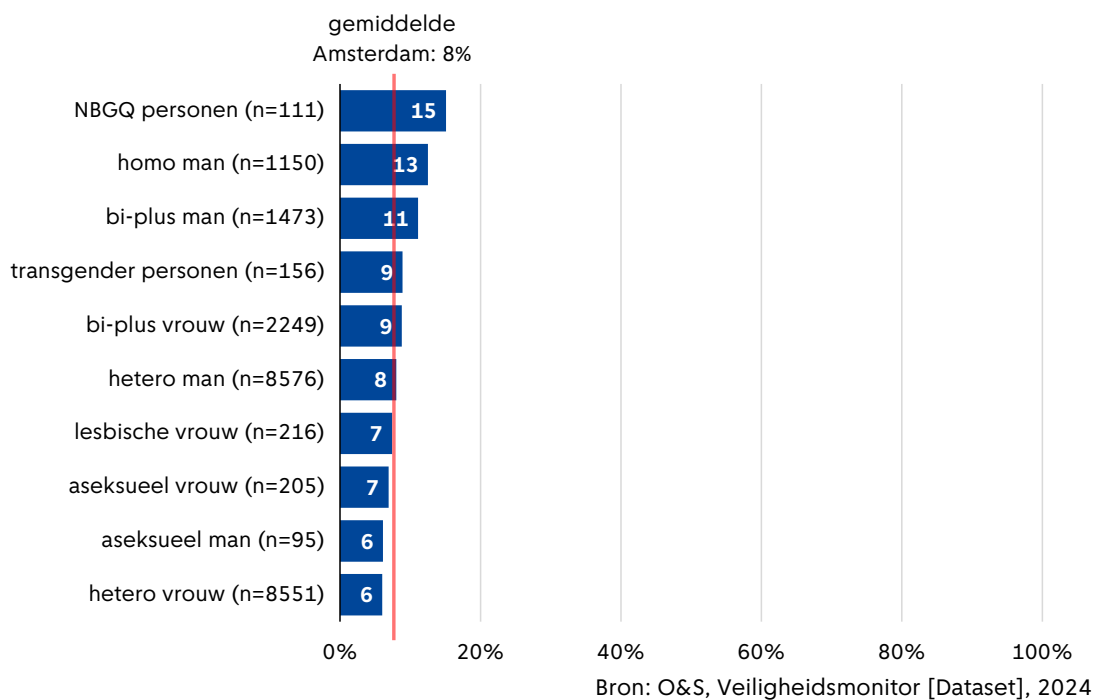
Figuur 3.3. Bedreiging meegemaakt in de afgelopen 12 maanden, lhbtiqua+ en niet-lhbtiqua+, 2024 (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Wanneer er wordt uitgesplitst naar genderidentiteit en seksuele oriëntatie, zijn er verschillen te zien tussen de groepen binnen de gemeenschap (figuur 3.4). In 2023 en 2024 geven NBGQ personen (15%) en homoseksuele mannen (13%) het vaakst aan bedreiging te hebben ervaren in de afgelopen 12 maanden. In een regressie analyse is dit verband ook terug te zien voor homomannen; zij worden vaker slachtoffer van bedreiging dan niet-homomannen wanneer wordt gecontroleerd voor achtergrondkenmerken leeftijd, opleidingsniveau en migratieachtergrond. Voor NBGQ personen lijken andere achtergrondkenmerken dan de genderidentiteit het verschil in slachtofferschap te verklaren, het significante verschil valt namelijk weg in de regressie waarin wordt gecontroleerd voor de kenmerken leeftijd, opleidingsniveau en migratieachtergrond.

Figuur 3.4. Bedreiging in de afgelopen 12 maanden in 2023/2024, uitsplitsingen* (percentages)

*let op: door deze uitsplitsingen kunnen bepaalde respondenten onder max. twee groepen vallen

In 2024 geeft acht procent van de lhbtq+ slachtoffers van bedreiging aan online te zijn bedreigd. Dit aandeel betreft drie procent onder niet-lhbtq+ slachtoffers. De andere lhbtq+ slachtoffers geven aan dat de bedreiging op een andere manier plaatsvond (83%) of zowel online als op een andere manier (7%). De meest voorkomende andere locatie waar bedreiging heeft plaatsgevonden is op straat (61%). Ook maken lhbtq+ Amsterdammers relatief vaak bedreiging mee in een winkel ten opzichte van niet-lhbtq+ Amsterdammers (zie bijlage 2, figuur 2).

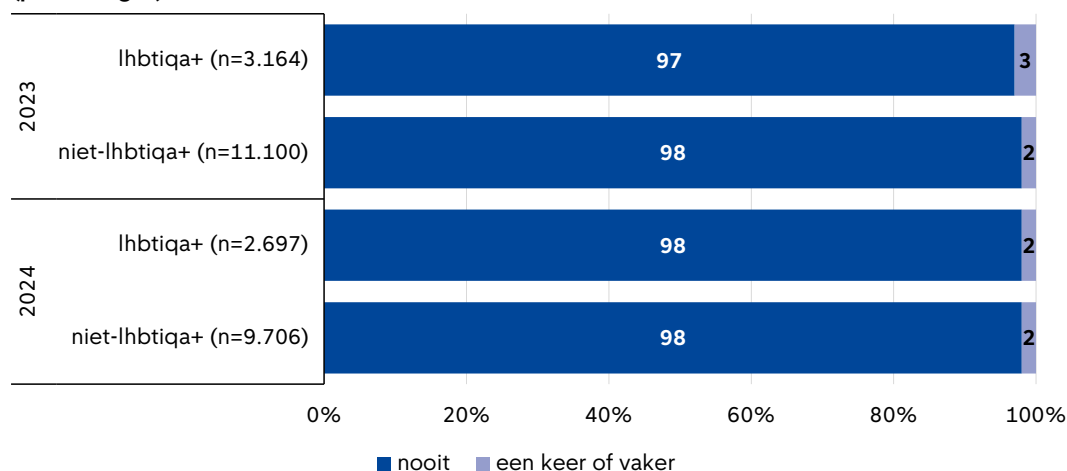
Wanneer er gekeken wordt naar de gevolgen van bedreiging, geven slachtoffers uit de lhbtq+ gemeenschap (36%) vaker aan dat zij emotionele of psychische problemen als gevolg ervaren dan slachtoffers die niet tot deze gemeenschap behoren (26%).

Het voorval werd door 16 procent van de lhbtq+ slachtoffers gemeld bij de politie, dit is minder dan niet-lhbtq+ slachtoffers waarvan 22 procent melding deed bij politie. De voornaamste reden om geen aangifte of melding bij de politie te doen van bedreiging is dat lhbtq+ slachtoffers denken dat het toch niets helpt of er niet aan hebben gedacht en/of niet zo belangrijk vonden (zie bijlage 2, figuur 3). Dit is ook het geval onder slachtoffers die niet tot de gemeenschap behoren.

3.3 Geen verschillen aandeel slachtoffers mishandeling

In 2024 geeft twee procent van de lhbtq+ personen aan één keer of vaker in de afgelopen 12 maanden te zijn aangevallen of mishandeld (figuur 3.5). In 2023 betrof dit drie procent. Onder niet-lhbtq+ personen geeft in 2024 ook twee procent aan dit één keer of vaker te hebben meegemaakt in de afgelopen 12 maanden, in 2023 ging dit om twee procent.

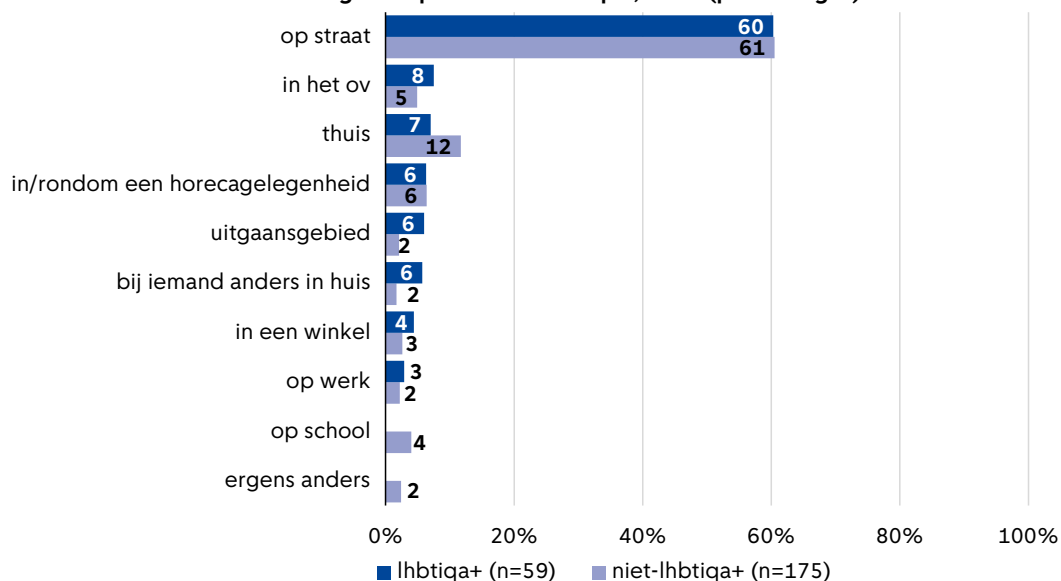
Figuur 3.5. Mishandeling meegemaakt in de afgelopen 12 maanden, lhbtqi+ en niet-lhbtqi+, 2024 (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Zes op de tien van de lhbtqi+ slachtoffers van mishandeling geven aan dat dit plaatsvond op straat (figuur 3.6). Lhbtqi+ personen ervaren vaker mishandeling in het OV en bij iemand anders thuis dan niet-lhbtqi+ personen.

Figuur 3.6. Locatie van mishandeling lhbtqi+ en niet-lhbtqi+, 2024 (percentages)

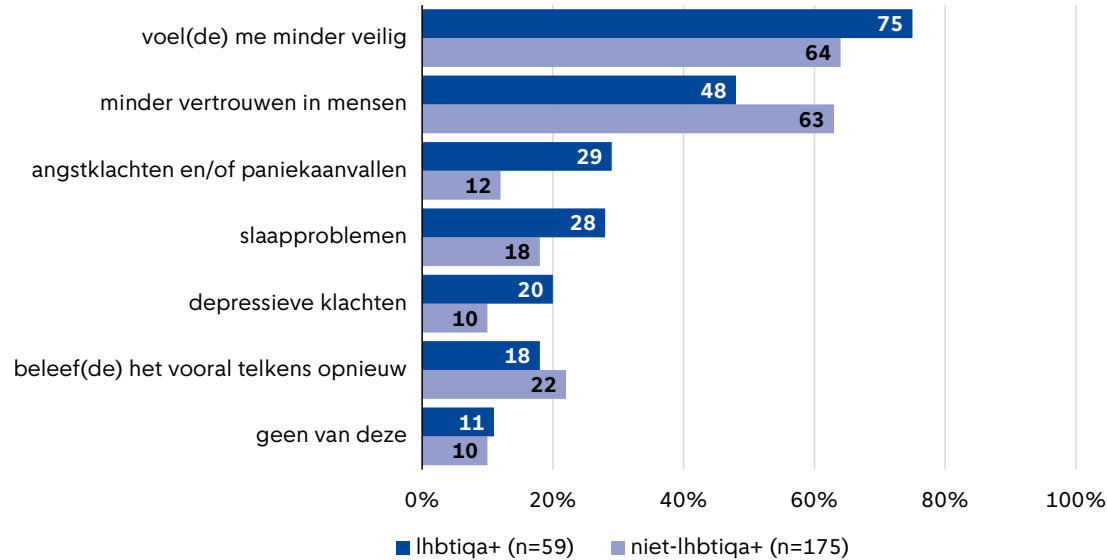
Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

De helft van de lhbtqi+ slachtoffers van mishandeling ervaart emotionele of psychische problemen als gevolg. Dit is vaker dan onder niet-lhbtqi+ slachtoffers. 21 procent van de lhbtqi+ slachtoffers heeft lichamelijke verwondingen of letsel als gevolg van de mishandeling. Dit is minder vaak dan onder niet-lhbtqi+ slachtoffers (zie bijlage 2, figuur 4).

Driekwart van de slachtoffers van mishandeling in de lhbtqi+ gemeenschap voelt zich minder veilig na het voorval (figuur 3.7). Ongeveer de helft ervaart minder vertrouwen in mensen na het voorval. Lhbtqi+ personen (29%) ervaren vaker angstklachten en/of paniekaanvallen dan niet-lhbtqi+ personen (12%). Meer dan een kwart van de lhbtqi+

personen (28%) ervaart slaapproblemen. Verder ervaart ongeveer één op de vijf van de lhbtq+ personen depressieve klachten (20%) en/of herbeleven het voorval telkens opnieuw (18%).

Figuur 3.7. Emotionele gevolgen van mishandeling lhbtq+ en niet-lhbtq+, 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

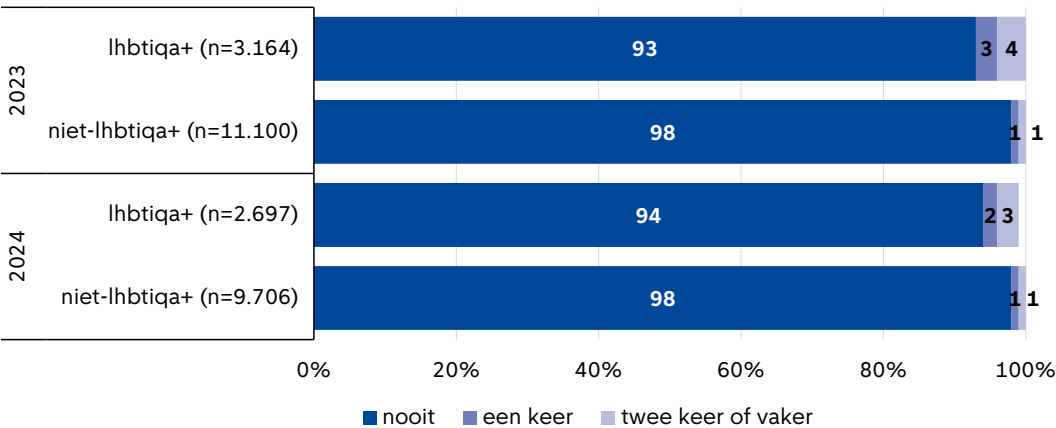
Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Het voorval werd door 39 procent van de lhbtq+ personen en 43 procent van de niet-lhbtq+ personen gemeld bij de politie.

3.4 Seksueel geweld komt vaker voor onder lhbtq+ personen

In 2024 geeft twee procent van de lhbtq+ personen aan eenmaal in de afgelopen 12 maanden tegen de zin te zijn aangeraakt of vastgepakt met seksuele bedoelingen en drie procent geeft aan dit vaker dan één keer te hebben meegemaakt (figuur 3.8). Lhbtq+ personen maken dit vaker mee dan niet-lhbtq+ personen.

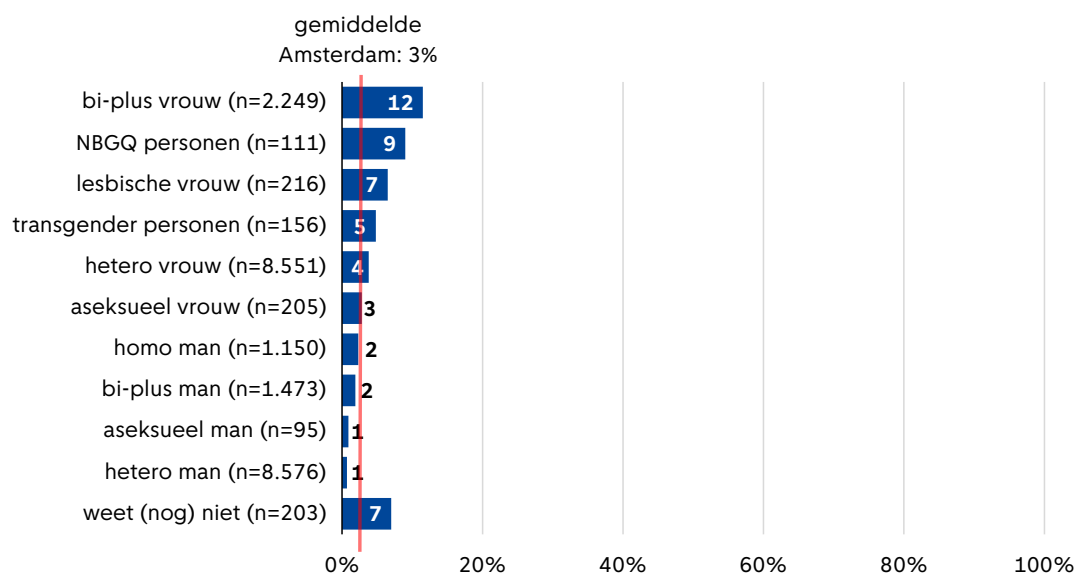
3.8. Seksueel geweld meegemaakt in de afgelopen 12 maanden, lhbtq+ en niet-lhbtq+ (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

In 2023/2024 geven bi-plus vrouwen (12%) en NBGQ personen (9%) het vaakst aan in de afgelopen 12 maanden tegen de zin te zijn aangeraakt of vastgepakt met seksuele bedoelingen (figuur 3.9). Personen die (nog) niet weten hoe zij zich identificeren als gender of seksuele oriëntatie (7%) en lesbische vrouwen (7%) maken dit ook vaker mee dan het Amsterdamse gemiddelde. Het CBS rapporteerde al dat uit de Veiligheidsmonitor 2023 bleek dat NBGQ personen in Nederland vaker slachtofferschap hebben ervaren ten opzichte van andere groepen in 2023 (CBS StatLine, 2024).

Figuur 3.9. Seksueel geweld in de afgelopen 12 maanden in 2023/2024, uitsplitsingen* (percentages)

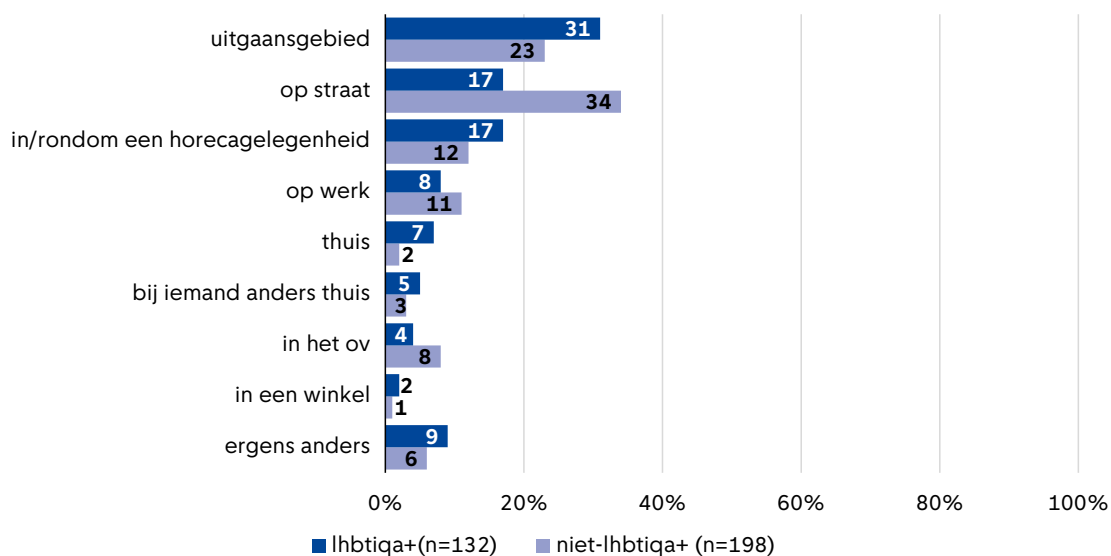

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2023/2024

*let op: door deze uitsplitsingen kunnen bepaalde respondenten onder max. twee groepen vallen

Iets meer dan een derde van de lhbtq+ slachtoffers van seksueel geweld maakt dit mee in een uitgaansgebied (figuur 3.10). Een kleiner aandeel van de lhbtq+ slachtoffers maken dit op straat mee en in of rondom een horecagelegenheid (beide 17%). Lhbtq+ personen worden vaker slachtoffer in een uitgaansgebied, in of rondom een horecagelegenheid, thuis of bij iemand anders in huis, ten opzichte van niet-lhbtq+ personen. Lhbtq+ personen worden minder vaak slachtoffer op straat, in het openbaar vervoer en op het werk, ten opzichte van niet-lhbtq+ personen.

Figuur 3.10. Locatie gebeurtenis seksueel geweld, 2024 (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Vier op de tien lhbtqi+ slachtoffers van seksueel geweld ervaren emotionele of psychische problemen na het voorval. Daarnaast ervaart twee procent van de lhbtqi+ slachtoffers lichamelijke verwondingen of letsels en vier procent financiële problemen. Dit verschilt niet van de aandelen onder niet-lhbtqi+ personen.

Het voorval werd door negen procent van de lhbtqi+ personen en zeven procent van de niet-lhbtqi+ personen gemeld bij de politie. De voornaamste reden om geen aangifte te doen voor lhbtqi+ slachtoffers was dat ze denken dat het toch niet helpt (40%), er niet aan gedacht was en/of het niet zo belangrijk was (36%), en/of het geen zaak voor de politie vinden (27%, zie bijlage 2, figuur 5).

Literatuurlijst

- Art.1. (2025). *Discriminatiecijfers in 2024*. Rijksoverheid. Geraadpleegd via <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2025/04/02/rapport-discriminatiecijfers-in-2024>
- Andriessen, I., J. Hoegen Dijkhof, A. van der Torre, E. van den Berg, I. Pulles, J. Iedema en M. de Voogd-Hamelink (2020). *Ervaren discriminatie in Nederland II*. Sociaal en Cultureel Planbureau. Geraadpleegd via <https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2020/04/02/ervaren-discriminatie-in-nederland-ii>
- CBS. (2024a). *Nederland telt 2,7 miljoen LHBTQIA personen*. Centraal Bureau voor de Statistiek. Geraadpleegd via <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2024/41/nederland-telt-2-7-miljoen-lhbtqia-personen>
- CBS. (2024b). *1 op 10 LHBTQIA personen slachtoffer van geweld*. Centraal Bureau voor de Statistiek. Geraadpleegd via <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2024/50/1-op-10-lhbtqia-personen-slachtoffer-van-geweld>
- CBS. (2024c). *Ervaren Discriminatie in Nederland*. Centraal Bureau voor de Statistiek. Geraadpleegd via <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/rapportages/2024/ervaren-discriminatie-in-nederland?onepage=true>
- CBS StatLine. (2024). *Veiligheidsmonitor; kerncijfers, persoonskenmerken*. Centraal Bureau voor de Statistiek. Geraadpleegd via <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/85844NED/table?dl=A143F>
- Discriminatie.nl. (2025). *Monitor discriminatie regio Amsterdam*. Geraadpleegd via <https://mdra.nl/monitor-discriminatie-2024-amsterdam/>
- European Union Agency for Fundamental Rights, 2023. (2024). *LGBTIQ at a crossroads: progress and challenges*. European Union Agency for Fundamental Rights. Geraadpleegd via <https://fra.europa.eu/en/publication/2024/lgbtiq-crossroads-progress-and-challenges>
- Felten, H., Wonderen, van R., Cadat-Lampe, M. en Kamp, van der J. (2021). *Openlijk en onomwonden racisme*. Kennisplatform Integratie & Samenleving. Opgehaald van <https://www.kis.nl/sites/default/files/2022-06/rapport-openlijk-racisme.pdf>
- Gemeente Amsterdam (z.d.). *Amsterdam Regenboogstad*. Geraadpleegd via <https://www.amsterdam.nl/diversiteit/amsterdam-regenboogstad/>

Gemeente Amsterdam (2019). *Nota regenboogbeleid 2019-2022*. Geraadpleegd via <https://openresearch.amsterdam/nl/page/48504/nota-regenboogbeleid-2019-2022>

Gemeente Amsterdam (2023). *Aanpak anti-lhbtq+ geweld*. Geraadpleegd via https://openresearch.amsterdam/image/2023/5/23/aanpak_anti_lhbtq_geweld.pdf

Huijnk, W., Damen, R., & Van Kampen, L. (2022). *LHBT-monitor 2022*. Sociaal Cultureel Planbureau. Geraadpleegd via <https://www.scp.nl/publicaties/publicaties/2022/07/05/lhbt-monitor-2022>

O&S. (2025). *Lhbtq+ personen in Amsterdam*.

RITA (z.d.). website: <https://www.ritacommunity.com/over>

Rijksoverheid (2022). *Regenboogsteden krijgen tot en met 2026 jaarlijks 1,24 miljoen*. Geraadpleegd via <https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2022/10/15/regenboogsteden-krijgen-tot-en-met-2026-jaarlijks-124-miljoen>

Bijlage 1 Toelichting gehanteerde groepen

Zie hiervoor ook: <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/statistische-trends/2024/hoeveel-lhbtqia-personen-telt-nederland-/2-methode>

De indelingen zijn gemaakt aan de hand van vragen over genderidentiteit en seksuele oriëntatie die zijn gesteld aan de respondenten.

Intersekse is vastgesteld aan de hand van de vraag: 'Bent u intersekse? Intersekse personen zijn geboren met een lichaam dat niet past in wat maatschappelijk wordt gezien als mannen- of vrouwenlichaam.' Met antwoordopties:

- Ja
- Nee

Genderidentiteit werd bepaald door de vraag: 'Hoe identificeert u zichzelf? Hoe u zichzelf identificeert kan anders zijn dan hoe u bent ingeschreven bij de geboorte.' Hierbij hadden respondenten de volgende antwoordopties:

- Man
- Vrouw
- Non-binair
- Anders namelijk ...

De ingevulde antwoorden bij 'Anders, namelijk...' werden op basis van hun inhoud ingedeeld bij man, vrouw, NBGQ of ontbrekend. Personen worden tot de groep NBGQ gerekend wanneer zij zich niet identificeren als man of vrouw. Hiervoor werden literatuur en experts geraadpleegd.

Seksuele oriëntatie werd bevraagd aan 'Tot wie voelt u zich seksueel aangetrokken?'.

Antwoordopties zijn:

- Alleen tot mannen
- Vooral tot mannen
- Evenveel tot mannen als vrouwen
- Vooral tot vrouwen
- Alleen tot vrouwen
- Tot mensen, ongeacht hun geslacht
- Ik voel me seksueel (bijna) niet aangetrokken tot andere personen
- Anders dan bovenstaand
- Weet ik (nog) niet
- Geen antwoord

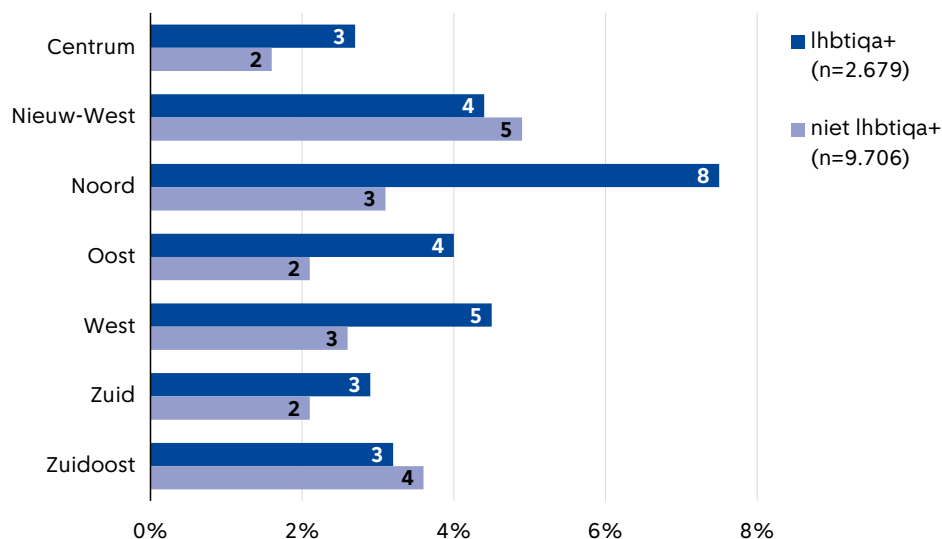
Voor sommige kruisingen is ook gebruik gemaakt van de variabele 'geslacht'. Deze variabele vertelt hoe een persoon staat geregistreerd bij de gemeente.

Op basis hiervan ontstaan de volgende indelingen die zijn gebruik in de rapportage:

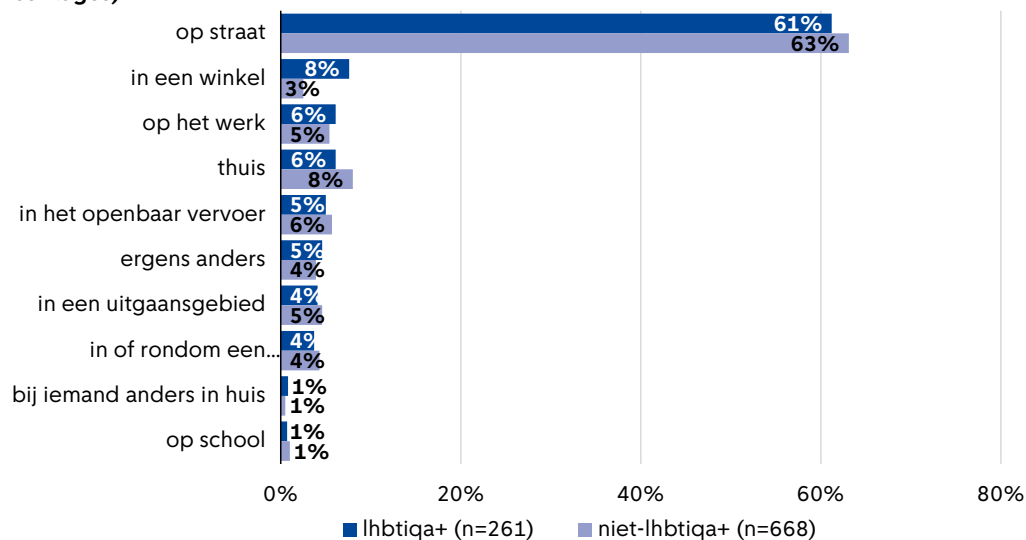
Groep	Kruising van
Heteroseksueel man	Genderidentiteit: 'Man' Seksuele oriëntatie: 'Alleen tot vrouwen'
Heteroseksueel vrouw	Genderidentiteit: 'Vrouw' Seksuele oriëntatie: 'Alleen tot mannen'
Homoseksueel man	Genderidentiteit: 'Man' Seksuele oriëntatie: 'Alleen tot mannen'
Lesbische vrouw	Genderidentiteit: 'Vrouw' Seksuele oriëntatie: 'Alleen tot vrouwen'
Bi-plus man	Genderidentiteit: 'Man' Seksuele oriëntatie: 'Vooral tot mannen' OF 'Evenveel tot mannen als vrouwen' OF 'Tot mensen, ongeacht hun geslacht' OF 'Anders dan bovenstaand'
Bi-plus vrouw	Genderidentiteit: 'Vrouw' Seksuele oriëntatie: 'Vooral tot vrouwen' OF 'Evenveel tot mannen als vrouwen' OF 'Tot mensen, ongeacht hun geslacht' OF 'Anders dan bovenstaand'
Aseksueel man	Genderidentiteit: 'Man' Seksuele oriëntatie: 'Ik voel me seksueel (bijna) niet aangetrokken tot andere personen'
Aseksueel vrouw	Genderidentiteit: 'Vrouw' Seksuele oriëntatie: 'Ik voel me seksueel (bijna) niet aangetrokken tot andere personen'
Non-binair gender queer NBGQ	Genderidentiteit: NBGQ
Transgender man	Genderidentiteit: 'Man' Geslacht: 'Vrouw'
Transgender vrouw	Genderidentiteit: 'Vrouw' Geslacht: 'Man'
Lhbtiqua+	Respondenten zijn ingedeeld in 3 dichotome variabele: 1. intersekse of niet intersekse, 2. Cisgender of transgender/NBGQ 3. Heteroseksueel of niet-heteroseksueel. Respondenten worden ingedeeld in lhbtiqua+ groep wanneer ze minstens één kenmerk van deze groep hebben (dus intersekse en/of transgender/NBGQ en/of niet-heteroseksueel) en als niet-lhbtiqua+ wanneer ze geen enkel kenmerk van deze groep hebben (dus niet intersekse én cisgender én heteroseksueel).

Bijlage 2 Figuren

Figuur 1. Vaak discriminatie meegemaakt onder lhbtqia+ en niet lhbtqia+ personen, naar stadsdeel, in 2024 (percentages)

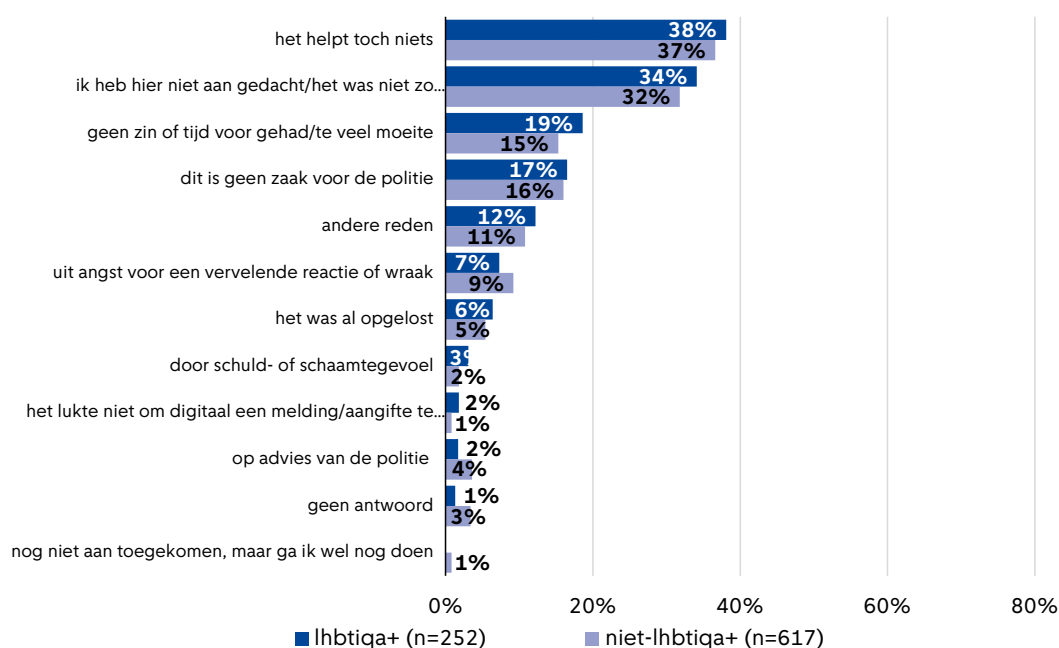

Figuur 2. Locatie gebeurtenis bedreiging onder lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ slachtoffers, in 2024 (percentages)

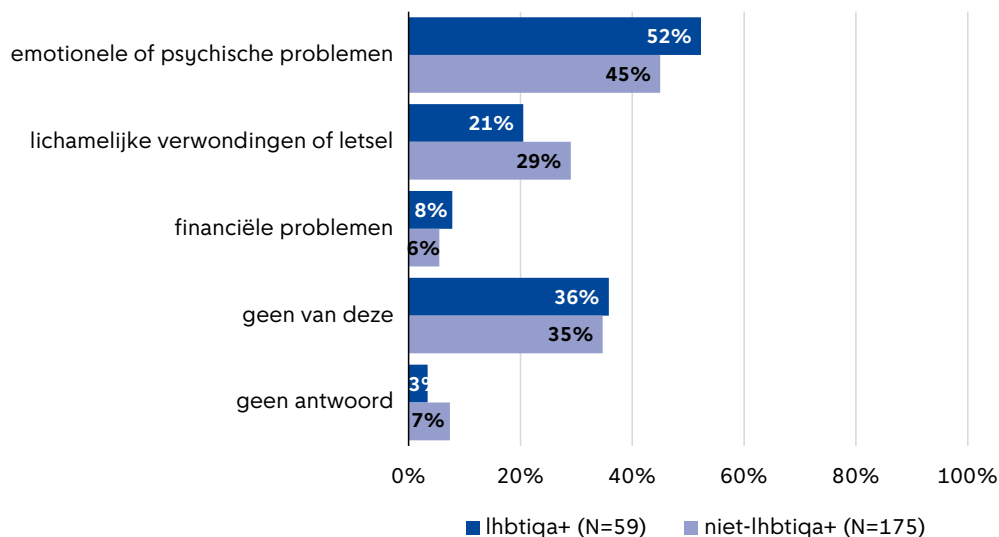
Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Figuur 3. Redenen voor geen aangifte of melding van bedreiging bij de politie doen onder lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ personen, in 2024 (percentages)

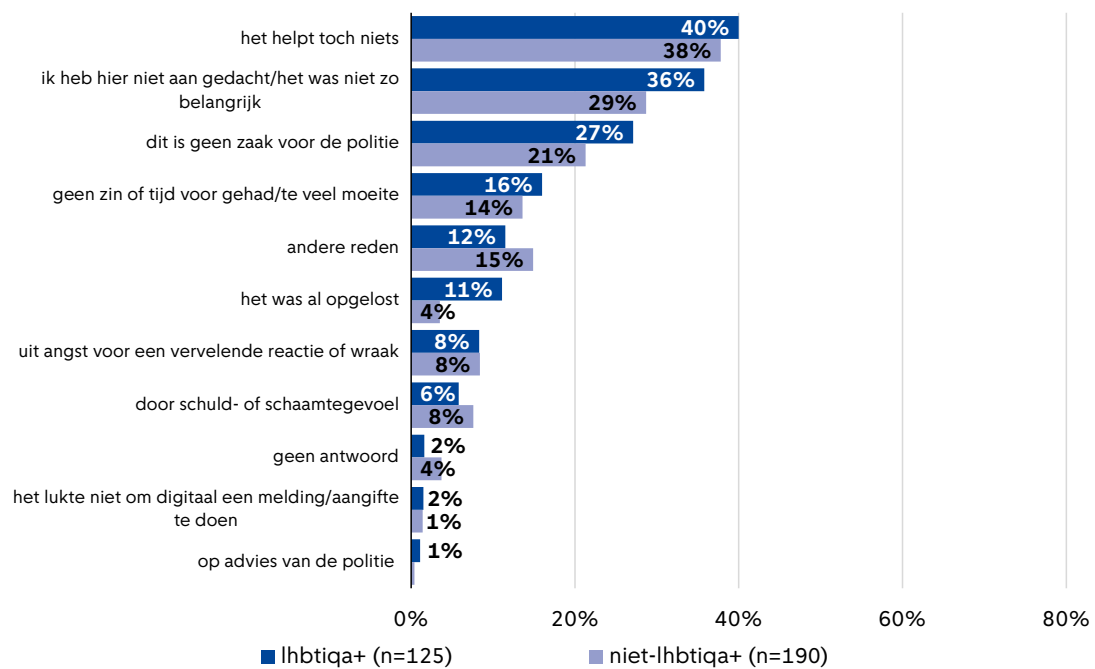
Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Figuur 4. Gevolgen van mishandeling onder lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ slachtoffers, in 2024 (meerdere antwoorden mogelijk, percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Figuur 5. Redenen voor geen aangifte of melding van seksueel geweld bij de politie doen, onder lhbtqia+ en niet-lhbtqia+ slachtoffers, in 2024 (percentages)

Bron: O&S, Veiligheidsmonitor [Dataset], 2024

Gemeente Amsterdam

Onderzoek en Statistiek

Postbus 658
1000 AR Amsterdam

onderzoek.amsterdam.nl